ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 8 ΝΟΕΜΒΡΗ 1974
Χρόνος Α' — Ἀριθ. Φύλ. 2
Τιμὴ Φύλλου Δρχ. 4
Γραφεῖα: ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 77
●
ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

αγωνιστικη πορεια

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Στὴν 3η σελίδα:
ΔΥΟ ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΟΥ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ ΜΙΛΟΥΝ ΣΤΗΝ «Α. Π.»

ΤΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ΖΕΙ ΜΕΣΑ ΣΤΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ ΜΑΣ

Κοντεύει σὲ λίγες μέρες νὰ κλείσει ἕνας χρόνος ἀπ' τὴν μεγαλειώδη λαϊκὴ ἐξέγερση τοῦ Πολυτεχνείου. Ἕνας χρόνος ἀπὸ τὶς ἡρωϊκὲς μέρες τοῦ Νοέμβρη, ὅπου δόθηκε ἡ πιὸ ξεκάθαρη, ἡ πιὸ ἀποφασιστικὴ στὰ τελευταῖα χρόνια ἀναμέτρηση ἀνάμεσα στὰ δυὸ ἀντίπαλα στρατόπεδα ποὺ παλεύουν σήμερα στὸν τόπο μας: τὸ δικό μας καὶ τὸ δικό τους, τὸ στρατόπεδο τῆς ἐργατιᾶς, τῆς ἀγροτιᾶς καὶ τῶν φοιτητῶν καὶ τὸ στρατόπεδο τῶν ἰμπεριαλιστῶν τοῦ κεφαλαίου καὶ τοῦ κράτους τους. Αὐτὴ ἡ ἀναμέτρηση ἀποκορύφωσε τοὺς λαϊκοὺς ἀγῶνες ἐνάντια στὴ χούντα, γκρέμισε τὰ σχέδιά της γιὰ μονιμοποίηση μὲ τὴν Παπαδοπουλικὴ κουντοδημοκρατία, τὴν ἔρριξε στὴ βαθειὰ κρίση ἀπ' ὅπου δὲν ξαναβγῆκε μέχρι τὴν ἀχρήστεψη καὶ ὑποχώρησή της στὶς 23 Ἰούλη.

Σήμερα, μετὰ τὴν ὑποχώρη ση τῆς χούντας, τὸ Κίνημά μας κατάχτησε μεγαλύτερες δυνατότητες γιὰ τὴν ἀνάπτυξη καὶ τὸ δυνάμωμά του καὶ συνεχίζει τοὺς ἀγῶνες του, αὐτὴ τὴ φορὰ ἐνάντια στοὺς Καραμανλῆδες καὶ τοὺς Μαύρους ποὺ συμβιβάστηκαν μὲ τὴ χούντα, ποὺ καπηλεύονται τοὺς ἀγῶνες μας καὶ θέλουν νὰ μηδενίσουν τὶς κατακτήσεις μας μὲ τὴν δημαγωγία, τὴν τρομοκρατία καὶ τὸ ἐκλογικὸ πραξικόπημα. Ἡ λαϊκὴ ἐξέγερση τοῦ Νοέμβρη— ἡ πιὸ ψηλὴ κορφὴ τῶν ἀγώνων ποὺ σήμερα συνεχίζουμε — εἶναι ἀστείρευτη πηγὴ ἀπ' ὅπου μποροῦμε ν' ἀντλήσουμε πολύτιμα διδάγματα καὶ ἐμπειρίες. Κάτι παραπάνω: εἶναι ζωντανὴ ἀγωνιστικὴ ἐμπειρία χιλιάδων ἀγωνιστῶν μέσα στὴν ἐργατικὴ τάξη καὶ ὅπου μποροῦμε νὰ στηρίξουμε τὴν ἀνασύνταξη τοῦ Κινήματος, τὸ χτίσιμο τῶν μαζικῶν ὀργανώσεών του καὶ τὴ συσπείρωση τῶν πρωτοπόρων δυνάμεών του.

Ἀπ' αὐτὴ τὴν ἄποψη, ἀνατρέχοντας στὶς μέρες τοῦ Πολυτεχνείου δὲν τιμᾶμε ἁπλᾶ καὶ μόνο μιὰ ἀγωνιστικὴ ἐπέτειο τοῦ Κινήματος, ἀλλὰ ὁπλιζόμαστε χειροπιαστὰ γιὰ τοὺς σημερινοὺς ἀγῶνες.

★

Ποιὰ ἦταν ἡ βάση πάνω στὴν ὁποία στηρίχτηκε ὁ ἀγώνας στὸ Πολυτεχνεῖο;

— Ἀπ' τὸ Πολυτεχνεῖο βγῆκε κάλεσμα γιὰ ἀγώνα ἐνάντια στοὺς πραγματικούς, τοὺς ταξικοὺς ἐχθροὺς τοῦ κινήματος: Κάτω ἡ Χούντα — Ἔξω οἱ Ἀμερικάνοι — Κάτω τὸ Κεφάλαιο. Ὅπως τὸ διατύπωσε ἡ Ἐργατικὴ Συνέλευση μέσα στὸ Πολυτεχνεῖο στὴ Διακήρυξή της «εἶναι ἀγώνας ἐνάντια στὴ χούντα καὶ στὰ ντόπια καὶ ξένα μονοπώλια ποὺ τὴ στηρίζουν».

— Ἀπ' τὸ Πολυτεχνεῖο βγῆκε κάλεσμα γιὰ πραγματικὴ γιὰ ταξικὴ ἑνότητα τοῦ κινήματος: Ἐργάτες, Ἀγρότες καὶ Φοιτητὲς Ἑνωμένοι στὸν Ἀγώνα! Οἱ μαχητὲς τοῦ Πολυτεχνείου ἀπέρριψαν τὴν ἀπατηλὴ «ἑνότητα» μὲ τὸν δῆθεν «δημοκρατικὸ» ἀστικὸ πολιτικὸ κόσμο καὶ ἀντιπαράθεσαν τὴν ἀγωνιστικὴ ἑνότητα τῶν δυνάμεων τοῦ μαζικοῦ Κινήματος.

— Ἀπ' τὸ Πολυτεχνεῖο βγῆκε κάλεσμα γιὰ ἀγωνιστικὲς, γιὰ ταξικὲς μορφὲς ὀργάνωσης: γιὰ Ἐργοστασιακὲς Ἐπιτροπὲς γιὰ τὴν προώθηση τῆς πάλης στοὺς τόπους δουλειᾶς.

— Ἀπ' τὸ Πολυτεχνεῖο βγῆκε κάλεσμα γιὰ ἀποφασιστικὲς γιὰ ταξικὲς μορφὲς πάλης: γιὰ κατάληψη, γιὰ ἀπεργία, γιὰ διαδήλωση γιὰ ἀποφασισμένη ἀπόκρουση τῆς τρομοκρατίας τοῦ ἀσφαλίτικου καταπιεστικοῦ μηχανισμοῦ.

— Ἀπ' τὸ Πολυτεχνεῖο, τέλος, βγῆκε κάλεσμα γιὰ γνήσια, γιὰ ἐπαναστατικὴ προοπτική: ὄχι συμβιβασμὸς μὲ τὴ χούντα, γκρέμισμα τῆς δικτατορίας καὶ πέρασμα τῆς ἐξουσίας στὸ λαό.

Μέσα ἀπὸ τὸν ἀγώνα τοῦ Πολυτεχνείου χιλιάδες ἀγωνιστὲς συνειδητοποίησαν τὴν χρεωκοπία καὶ τῶν δύο κομματιῶν τοῦ ΚΚΕ τὴν ἀνάγκη νὰ χτίσουμε τὸ πρωτοπόρο Κόμμα τῆς ἐργατιᾶς, μέσα στοὺς ἀγῶνες.

★

Αὐτὸ τὸ κάλεσμα μποροῦμε καὶ πρέπει νὰ τὸ κάνουμε ὁδηγὸ στοὺς σημερινούς μας ἀγῶνες. Πιὸ συγκεκριμένα:

Οἱ ἐκλογὲς τῆς 17 Νοέμβρη δὲν πρόκειται ν' ἀνοίξουν καμιὰ προοπτικὴ γιὰ τὸ λαϊκὸ κίνημα. Δὲν πρόκειται νὰ λύσουν κανένα οὐσιαστικὸ πρόβλημα. Γιατὶ τὰ πραγματικὰ προβλήματα δὲ λύνονται μέσα ἀπὸ τὶς ἐκλογὲς παρὰ μονάχα μὲ τὴν μαζικὴ κι' ὀργανωμένη λαϊκὴ πάλη.

Μέσα σ' αὐτὸ τὸν ἀγώνα, ἐνταισσόμαστε καὶ τὴ μάχη τῶν ἐκλογῶν. Στὶς ἐκλογὲς κινητοποιοῦμαστε γιὰ νὰ ψηφίσουμε μαζικὰ τὸ ΚΚΕ, γιὰ νὰ ἀδυνατίσουμε τὴ Δεξιά. Παράλληλα, ξεκαθαρίζουμε πὼς οἱ ἐκλογὲς δὲν εἶναι δρόμος γιὰ τὸ κίνημα δὲν εἶναι κύριο στοιχεῖο στὴν πάλη τοῦ κινήματος. Ξεκαθαρίζουμε πὼς τὸ κύριο, βάρος πέφτει στὸν ἐξωκοινοβουλευτικὸ μαζικὸ ἀγώνα. Αὐτὸ τὸν ἀγώνα προσπαθοῦμε νὰ ἀναπτύξουμε πάνω στὶς γραμμὲς ποὺ χάραξε τὸ Πολυτεχνεῖο.

Παλεύουμε κυρίαρχα γιὰ τὴν ἀνάπτυξη, τὴν ὀργάνωση καὶ τὴν ὑποστήριξη τῶν ἀγώνων στοὺς τόπους δουλειᾶς γιὰ τὶς διεκδικήσεις μας καὶ γιὰ τοὺς γενικώτερους πολιτικοὺς στόχους τοῦ μαζικοῦ κινήματος. Γιὰ τὴν ἑνότητα τῶν ἐργατῶν καὶ τὴ σφυρηλάτηση τῶν δεσμῶν μὲ τοὺς ἀγρότες καὶ τοὺς φοιτητὲς μέσα στοὺς ἀγῶνες. Σήμερα ὅπως καὶ στὸ Πολυτεχνεῖο μόνο αὐτὴ ἡ ἑνότητα μπορεῖ νὰ συσπειρώσει τὶς δυνάμεις ποὺ πραγματικὰ θέλουν καὶ μποροῦν νὰ τινάξουν στὸν ἀέρα τὰ σχέδια καὶ τὸ ἐκλογικὸ πραξικόπημα τοῦ Καραμανλῆ.

Τὴν προώθηση αὐτῶν τῶν ἀγώνων, τὴν οἰκοδόμηση τῆς πραγματικῆς ἀγωνιστικῆς ἑνότητας τοῦ Λαοῦ, δὲ μποροῦμε νὰ τὴν ἀφήσουμε στὶς δυνάμεις ἐκεῖνες ποὺ βλέπουν τὸν ἀγώνα κύριο μέσα ἀπὸ τὸ κοινοβούλιο καὶ τὸν «ἐκδημοκρατισμό». Δὲ μποροῦμε νὰ τὴν ἀφήσουμε στὶς δυνάμεις ποὺ στὰ θερὰ περιόριζαν τὸ κίνημα στὰ πλαίσια μιᾶς συμμαχίας μὲ τοὺς «ἀντιδιχταπορικοὺς», ἀστούς.

Τὸ προχώρημα — ἡ ὀργάνωση — ἡ προοπτικὴ τῶν ἀγώνων εἶναι καθήκοντα ποὺ πέφτουν στοὺς ὤμους τῶν δυνάμεων τῆς ἐπαναστατικῆς ἀριστερᾶς. Κι αὐτὸ σημαίνει πὼς οἱ ἐπαναστατικὲς ὀργανώσεις σ' αὐτὴ τὴν περίοδο πρέπει:

— Νὰ πρωτοστατήσουν στὸ χτίσιμο τῶν μαζικῶν ὀργανώσεων, στὸ ἐργοστάσιο — στὴ γειτονιά.

— Νὰ ξεκαθαρίσουν καὶ νὰ πυκνώσουν τὶς γραμμὲς τους, νὰ δουλέψουν στὴν κατεύθυνση τῆς οἰκοδόμησης τοῦ ἐπαναστατικοῦ Κόμματος τῆς ἐργατιᾶς, ποὺ θὰ μπορέσει νὰ ὁδηγήσει τοὺς ἀγῶνες ὥς τὴν τελικὴ νίκη.

ΖΗΤΩ Ο ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΟΧΤΩΒΡΗΣ!

Πᾶνε 57 χρόνια ἀπὸ τότε ποὺ ἡ ρώσικη ἐργατικὴ τάξη, πρωτοπορεία ὁλόκληρου τοῦ λαοῦ, κάτω ἀπὸ τὴν καθοδήγηση τοῦ μπολσεβίκικου κόμματος, γκρέμισε τὴν ἐξουσία τῆς ἀστικῆς τάξης γιὰ νὰ οἰκοδομήσει τὴ δικτατορία τοῦ προλεταριάτου, τὴν ἐξουσία τῶν σοβιὲτ ἐργατῶν, ἀγροτῶν καὶ φαντάρων. Ὁ κόκκινος Ὀχτώβρης ἔδειξε πὼς μονάχα μὲ τὴν πρωτοπόρα θεωρία τοῦ Μαρξισμοῦ · Λενινισμοῦ καὶ κάτω ἀπὸ τὴν καθοδήγηση ἑνὸς πραγματικὰ Ἐπαναστατικοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος τῆς ἐργατιᾶς μπορεῖ νὰ συντριβεῖ ἡ ἐξουσία τῶν ἐκμεταλλευτῶν, μπορεῖ νὰ οἰκοδομηθεῖ ὁ σοσιαλισμός. Ὁ κόκκινος Ὀχτώβρης ἔδειξε πὼς μονάχα μὲ τὴν ἀσυμβίβαστη πάλη τῆς ἐργατικῆς τάξης κι ὁλόκληρου τοῦ λαοῦ, μονάχα μὲ τὴν ἀπόρριψη κάθε συνθηκολόγας καὶ συμβιβαστικῆς γραμμῆς, μπορεῖ νὰ φτάσει τὸ Κέντρο στὴν τελικὴ νίκη. Ὁ κόκκινος Ὀχτώβρης στέκει φάρος καὶ σύμβολο γιὰ ὅλους τοὺς καταπιεζόμενους, γιὰ ὅλους τοὺς ἀγωνιστὲς τῆς λευτεριᾶς καὶ τοῦ σοσιαλισμοῦ, γιὰ ὁλόκληρο τὸ Λαϊκὸ Κίνημα.

Τὰ διδάγματα τοῦ Λένιν καὶ τοῦ Ὀχτώβρη στέκουν καὶ σήμερα ὁδηγός μας.

Τό ξεπούλημα τῆς Κύπρου μπαίνει σὲ νέα φάση

ΟΙ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑΚΕΣ ζυμώσεις καὶ οἱ κάθε μορφῆς «μανοῦβρες» ποὺ ἰδιαίτερα ἐντάθηκαν τὸν τελευταῖο μῆνα γύρω ἀπὸ τὸ πρόβλημα τῆς Κύπρου, ἄρχισαν ἤδη — καὶ μάλιστα πιὸ σύντομα ἀπ' ὅ,τι γενικὰ προβλεπόταν — νὰ μορφοποιοῦνται καὶ νὰ ἀποκρυσταλλώνονται.

Κεντρικὸ πολιτικὸ γεγονὸς τῆς τελευταίας ἑβδομάδας εἶναι ἡ σύγκληση τῆς Γενικῆς Συνέλευσης τοῦ ΟΗΕ ὅπου συζητήθηκε τὸ Κυπριακὸ καὶ ἐγκρίθηκε τελικὰ μὲ παραψηφία τὸ σχέδιο ποὺ πρότειναν τέσσερις ἀπὸ τὶς λεγόμενες ἀδέσμευπες χῶρες. Παρ' ὅλους τοὺς «πανηγυρισμοὺς» τῶν κυβερνήσεων Ἑλλάδος καὶ Κύπρου γιὰ τὴν ἀπόφαση τοῦ ΟΗΕ, εἶναι σαφὲς ὅτι τὸ σχέδιο ἀπόφασης ποὺ ὑπέβαλλαν οἱ «ἀδέσμευτοι», εἶχε τὴν ἔγκριση τῶν μεγάλων δυνάμεων. Στὴν πραγματικότητα ἡ ἀπόφαση τοῦ ΟΗΕ, ὅσα μόνο δὲν προωθεῖ λύσεις πραγματικὰ δίκαιες γιὰ τὸ λαὸ τῆς Κύπρου, ἀλλὰ ἀντίθετα μάλιστα ἔρχεται σὲ πλήρη συμφωνία καὶ μὲ τὶς ἰμπεριαλιστικὲς ἐπιδιώξεις τῶν Ἀμερικάνων καὶ τῶν συμμάχων τους, ἀλλὰ καὶ μὲ τὴ γενικώτερη πολιτικὴ τῆς ΕΣΣΔ, στὸ παγνίδι τῶν ἀνταγωνισμῶν ποὺ ἀναπτύσσεται στὸ χῶρο τῆς Νοτιοανατολικῆς Μεσογείου.

Οὐσιαστικὰ ἡ ἀπόφαση αὐτή, ὅπως καὶ τόσες ἄλλες στὸ παρελθόν, εἶναι τὸ ἀπαραίτητο κάλυμμα γιὰ νὰ δοθῆ ἡ δυνατότητα σπὰ «ἐνδιαφερόμενα μέρη» νὰ συμβιβάσουν τὶς ἀντιθέσεις τους καὶ νὰ προωθήσουν τὰ δικά τους ἀντιλαϊκὰ σχέδια.

Η ΑΠΟΦΑΣΗ ποὺ ψήφισε ἡ Γεν. Συνέλευση τοῦ ΟΗΕ ἀποτελεῖται ἀπὸ 10 σημεῖα. Ἀπὸ τὰ 10 αὐτὰ σημεῖα τὸ Νο 3, ποὺ ὁρίζει ὅτι «τὸ συνταγματικὸ πλαίσιο καὶ σύστημα τῆς Κύπρου θὰ ἀνταποκρίνεται πρὸς τὰ συμφέροντα τῶν δύο ἐθνικῶν κοινοτήτων τῆς Κύπρου», οὐσιαστικὰ ἀνοίγει τὸ δρόμο γιὰ τὴν ἀνοικτὴ ἢ καλυμμένη διχοτόμηση. Ἀπ' «ἡν ἄλλη μεριὰ τὸ Νο 4, ἐναπωθέτει τὴ λύση τοῦ Κυπριακοῦ προβλήματος στὶς ἐνδοκοινοτικὲς συνομιλίες καὶ διαπραγματεύσεις. Εἶναι γνωστὸ ποιὲς εἶναι οἱ κυβερνήσεις καὶ οἱ ἐκπρόσωποι τῶν Τουρκοκυπρίων καὶ τῶν Ἑλληνοκυπρίων, σὲ ποιὲς συνδέσεις καὶ ἐξαρτήσεις βρίσκονται καὶ πρὸς τὴν Ἑλλάδα καὶ Τουρκία, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὶς ξένες ἰμπεριαλιστικὲς δυνάμεις, ἰδιαίτερα τὶς ΗΠΑ καὶ τὴν Ἀγγλία. Ἔτσι εἶναι εὔκολο νὰ ἀντιληφθῆ κανεὶς τὸ μέγεθος τῆς ἀπάτης ποὺ ἔχει αὐτὴ ἡ παράγραφος. Μέχρι τώρα ἡ διαδικασία ἐπήλυσης τοῦ Κυπριακοῦ, αὐτὸν ἀκριβῶς τὸ δρόμο ἔχει ἀκολουθήσει καὶ εἶναι γνωστὸ ὅτι ὅλες οἱ «λύσεις» ποὺ ὑπαγορεύτηκαν κάτω ἀπ' αὐτὴ τὴ διαδικασία, ἦταν λύσεις ἀντιλαϊκὲς, λύσεις προώθησης τῶν ἰμπεριαλιστικῶν συμφερόντων στὸ νησί, σὲ βάρος κυρίαρχα τοῦ ἐργαζόμενου λαοῦ τῆς Κύπρου.

ΑΥΤΑ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΑ εἶναι καί τὰ κύρια σημεῖα στὰ ὁποῖα θὰ στηριχθεῖ ἀπὸ δῶ καὶ πέρα ὅλη ἡ διαδικασία γιὰ τὴ λύση τοῦ Κυπριακοῦ.

ΤΑ ΥΠΟΛΟΙΠΑ σημεῖα τῆς ἀπόφασης ποὺ ὑποτίθεται ὅτι ρυθμίζουν τὰ οὐσιαστικὰ προβλήματα τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ (ἐθνικὴ ἀνεξαρτησία, ἐδαφικὴ ἀκεραιότητα, ἀποχώρηση στρατευμάτων, ἀποκατάσταση προσφύγων κλπ.), στὴν πρακτικὴ ἐφαρμογή τους δὲν ἀποτελοῦν παρὰ κενοὺς λόγους. Δὲν εἶναι τίποτε παραπάνω ἀπὸ καθαρὰ πλατωνικὲς διακηρύξεις καὶ εὐχὲς ποὺ ἡ πραγματοποίησή τους ἐπαφίεται στὴν καλὴ θέληση τῶν ἐνδιαφερομένων μερῶν. Καὶ εἶναι γνωστὸ ὅτι τὰ «ἐνδιαφερόμενα μέρη» εἶναι βασικὰ οἱ Ἀμερικάνοι καὶ οἱ ἐξαρτημένες ἀπ' αὐτοὺς κυβερνήσεις τῆς Ἀθήνας, τῆς Ἄγκυρας καὶ τῆς Λευκωσίας. Τὰ ἴδια τὰ γεγονότα ἐπιβεβαιώνουν τὸν ἰσχυρισμό. Ἡ ἀπόφαση 353 τοῦ ΟΗΕ, ποὺ τόσο διατυμπανίστηκε κ' αὐτή, ἀποδείχτηκε ὅτι εἶναι κενὸς λόγος καὶ οὐδέποτε ἐφαρμόστηκε. Τώρα καὶ μάλιστα ἀμέσως μετὰ τὴν ὑπογραφὴ τῆς ἀπόφασης τοῦ ΟΗΕ, οἱ Τοῦρκοι μὲ τὸν Τουρκοκύπριο Ντενκτὰς, δηλώνουν πὼς δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ πραγματοποιηθοῦν ὅσα προβλέπονται ἀπὸ τὸ σχέδιο σχετικὰ μὲ τὴν ἀποχώρηση τῶν στρατευμάτων καὶ τὴν ἀποκατάσταση τῶν προσφύγων.

ΣΤΙΙΝ ΑΘΗΝΑ ὅμως ἡ κυβέρνηση πανηγυρίζει. Τὸ ἴδιο καὶ στὴ Λευκωσία. Γιὰ νὰ ἀποδεικτεῖ ἄλλη μιὰ φορὰ ἡ ἀνπλαϊκή τους φύση καί ἡ ὑποτέλειά τους στοὺς Ἀμερικάνους καὶ Εὐρωπαίους ἰμπεριαλιστὲς. Εἶναι χαρακτηριστικὸ τὸ γεγονὸς, πὼς τὸ σχέδιο ἀπόφασης ποὺ ὁ Κυπριανοῦ, ἐπρότεινε ἀπὸ τὴν μεριὰ τῆς κυπριακῆς κυβέρνησης, στὸν ΟΗΕ, ἦταν διατυπωμένο ἔτσι, ὥστε νὰ μὴ θίγει διόλου τὶς ἐγγλέζικες βάσεις στὴν Κύπρο (αὐτὸ ἄλλωστε ἀποτελεῖ καὶ γραμμὴ τοῦ ἴδιου τοῦ Μακάριου, ποὺ τὴν ἔκφράσει σὲ παλαιότερες δηλώσεις του).

Στὸ μεταξὺ καταγγέλθηκε ἐπανειλημμένα ἀπὸ τὸν «Ριζοσπάστη» ὅτι ἀπὸ καιρὸ γίνονται διαβουλεύσεις οἰκονομικῶν καὶ ἄλλων παραγόντων, Ἑλλήνων καὶ Τούρκων, κάτω ἀπὸ τὴ πίεση Ἀμερικάνικων μονοπωλίων καὶ τοῦ ΝΑΤΟ, γιὰ νὰ βρεθεῖ φόρμουλα ποὺ νὰ ρυθμίζει ὄχι μόνο τὸ Κυπριακό, ἀλλὰ καὶ ὅλα τὰ ἄλλα προβλήματα μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας, (ὑφαλοκρηπίδα, πετρέλαια, ἐναέριος χῶρος κλπ.) σὲ ὄφελος πάντα τῶν Ἀμερικάνων. Γράφτηκε μάλιστα ὅτι ἡ κυβέρνηση ἐνδίδει στὶς πιέσεις αὐτές. Ἡ κυβέρνηση Καραμανλῆ δὲ λέει λέξη γιὰ ὅλα αὐτά. Μὲ τὴ σιωπή της τὰ ἐπιβεβαιώνει.

Ὁ Καραμανλῆς ὅμως μπορεῖ παρ' ὅλ' αὐτὰ νὰ πανηγυρίζει γιὰ τὴν ἀπόφαση τοῦ ΟΗΕ· Καὶ τὴν ἴδια στιγμὴ ὁ ὑπουργὸς Ἐξωτερικῶν Μπάτσιος ἐπιβεβαιώνοντας τὴ «διεθνοποίηση» τοῦ Κυπριακοῦ, συναντιέται στὴ Ρώμη μὲ τὸν Κίσσινγκερ, ὅπου ἔχει μαζί του μιὰ «πολὺ φιλική» συνομιλία.

Στὴν ἴδια βάση ἔβαλε τὸ θέμα καὶ ὁ Μακάριος ποὺ χαρακτήρισε σὰ «μεγάλη ἐπιτυχία» τὴν ἀπόφαση τοῦ ΟΗΕ.

Οἱ λαοὶ ὅμως ἔχουν ἀποκτήσει πικρὴ πεῖρα γιὰ τὸν ΟΗΕ καὶ τὶς διαδικασίες ποὺ προωθοῦνται μέσα ἀπ' αὐτόν. Ὁ ΟΗΕ εἶναι ἕνας ὀργανισμὸς ποὺ δὲν εἶναι δυνατὸν ἡ λειτουργία του καὶ οἱ δυνατότητές του νὰ ξεπερνοῦν τὸν κεκριμένα συσχετισμὸ δυνάμεων ἀνάμεσα στὰ κράτη - μέλη του. Ἔτσι μόνο σὰν κάλυμμα μπορεῖ νὰ χρησιμεύσει γιὰ τὶς δυνάμεις αὐτὲς ὁ ΟΗΕ.

Γι' αὐτὸ καὶ καμμιὰ λύση ποὺ περνάει μέσα ἀπὸ τὸν ΟΗΕ δὲν εἶναι δυνατὸ σ' αὐτὴ τὴ φάση, νὰ ἐξυπηρετεῖ λαϊκὰ συμφέροντα. Ἐξυπηρετεῖ μονάχα τὰ συμφέροντα ποὺ ὑπαγορεύονται ἀπὸ τὸν συγκεκριμένο συσχετισμὸ τῶν δυνάμεων· Μονάχα λύσεις ποὺ στηρίζονται στὴν ἀνάπτυξη τῆς αὐτοδύναμης πάλης τῶν λαῶν μποροῦν νὰ ὁδηγήσουν σὲ πραγματικὲς νίκες. Ἔτσι καὶ ὁ Κυπριακὸς Λαὸς δὲν μπορεῖ νὰ περιμένει τὴ λευτεριά του ἀπὸ τὸν ΟΗΕ. Τὴ λευτεριά του ὁ Κυπριακὸς Λαός, θὰ ἀγωνιστεῖ καὶ θὰ τὴν κατακτήσει.

Ἡ «Ἀγωνιστικὴ Πορεία» δὲν ἔχει χρηματοδότες. Στηρίζεται στοὺς ἀναγνῶστες της. Ἀντιμετωπίζει ὅλων τῶν εἰδῶν τὰ ἐμπόδια. Βοηθῆστε την νὰ σπάσει τὴν ἀπομόνωση, νὰ φτάσει παντοῦ.

Νὰ γίνει ἡ ἐφημερίδα τῶν ἐργαζομένων.

ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ: Μόνη ἀπάντηση ἡ ὀργανωμένη πάλη

ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ, παντοῦ ἀπολύσεις· Μέσα στὸ τελευταῖο δίμηνο ἑκατοντάδες ἐργάτες ἔχουν μείνει χωρὶς δουλειά· Πρὶν ἀπὸ λίγο στὴν Νάσιοναλ Κάν, μετὰ στὴν ΕΛΣΑ, στὴν Χάνομαγκ, Ἰζόλα, Ὀλυμπιακὴ καὶ δὲν ὑπάρχει τέλος·

Χρησιμοποιοῦται διάφορες μέθοδες, διάφορες ἀφορμές, ἀλλὰ τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι πάντα τὸ ἴδιο. Οἱ ἐργάτες κάνουν τὴ δουλειά τους καὶ πετιοῦνται στὸν δρόμο.

Ἐκεῖ ποὺ οἱ ἐργάτες δὲν εἶναι ὀργανωμένοι οἱ ἐργοδότες ἀπολύουν ἄμεσα καί μεγάλο ἀριθμὸ χωρὶς καμμιὰ δικαιολογία ἢ ἐξήγηση. Ἕνα ζωντανὸ παράδειγμα εἶναι τὸ τί συμβαίνει αὐτὴν τὴν στιγμὴ στὸ ἐργοστάσιο κονσερβοποιΐας καὶ βερνικιοῦ παπουτσιῶν «ΕΛΣΑ». Σ' ἕνα μῆνα ἔχουν ἀπολύσει περὶ τοὺς 200 ἐργάτες. Προσπαθοῦν νὰ ἀπολύσουν τοὺς πιὸ νέους ἐργάτες ὥστε ἀπὸ τὴν μιὰ νὰ δίνουν μικρὲς ἀποζημιώσεις καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη νὰ κτυποῦν τὸ πιὸ ζωντανὸ κομμάτι τῶν ἐργατῶν·

Ἀντίστοιχη κατάσταση στὴν Ἰζόλα ὅπου τὸν τελευταῖο καιρὸ ἡ παραγωγὴ ἔπεσε στὸ μισὸ καὶ ἀπολύθηκαν 500 ἐργάτες, κυρίως νέοι.

Ἀντίθετα ἐκεῖ ὅπου οἱ ἐργάτες εἶναι πιὸ ὀργανωμένοι οἱ ἐργοδότες κτυποῦν τὸ πιὸ περιφερειακὸ καὶ ἀδύνατο κομμάτι, ἐλπίζοντας ὅτι θὰ προκαλέσουν καὶ τὶς λιγώτερες ἀντιδράσεις.

Χαρακτηριστικὴ εἶναι ἡ πολιτικὴ ποὺ κρατοῦν στὴ Νάσιοναλ Κάν. Ἐκεῖ ἄρχισε ἕνας ἀγώνας μὲ ἀφορμὴ τὸ κτύπημα ἑνὸς συνδικαλιστῆ· Μετὰ τὴν ἀπεργία καὶ ἀφοῦ ἐπικρατοῦσε κούραση μέσα στοὺς ἐργάτες, ἄρχισαν οἱ ὀργανωμένες ἀπολύσεις τῶν Πακιστανῶν ποὺ δούλευαν μέσα στὸ ἐργοστάσιο. Περίπου οἱ μισοὶ ἔχουν πεταχτεῖ στὸν δρόμο καὶ πρὸς τὸ παρὸν δὲν ἀντιμετωπίσθηκε !θεναρὰ καὶ ὀργανωμένα ἀπὸ τοὺς ἄλλους ἐργάτες· Ἀλλὰ κ' ἐκεῖ ποὺ δὲν προχωροῦν ἄμεσα σὲ ἀπολύσεις βρίσκουν ἄλλες μέθοδες γιὰ νὰ κόψουν τὰ μεροκάματα.

Ἡ Ὀλυμπιακὴ τοῦ Ὠνάση γιὰ νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὰ προβλήματα ποὺ ἡ κρίση τοῦ πετρελαίου τῆς δημιούργησε δήλωσε ὅτι ἀπὸ τὴν 1η Νοεμβρίου ὅλοι οἱ ἐργαζόμενοι (6.500) θὰ πάρουν ὑποχρεωτικὴ ἄδεια γιὰ ἕνα μῆνα μέσα σὲ 5 μῆνες καὶ τὴν περίοδο τῆς ἄδειας θὰ παίρνουν μόνον τὰ 50% τοῦ μισθοῦ τους· Καὶ ἤδη ἀπειλεῖ νὰ ἀπολύσει 150 ἐργαζόμενους.

Τὸ ἴδιο ἰσχύει καὶ μὲ τοὺς οἰκοδόμους, ὅπου ἀπὸ τὴν μιὰ ἔχουν πέσει τὰ μεροκάματά τους καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη οἱ μέρες ποὺ δουλεύουν κάθε μῆνα· Ζήτημα εἶναι ἂν οἱ βασικώτεροι κλάδοι καὶ οἱ πιὸ εἰδικευμένοι ἐργάτες, μπετατζῆδες, καλουπατζῆδες, πλακάδες, κάνουν τώρα πιὰ πάνω ἀπὸ 10 μεροκάματα τὸν μῆνα.

Ἀπὸ καιρὸ πιὰ ἔχουν σταματήσει οἱ ἱστορίες γιὰ ἔλλειψη ἐργατικῶν χεριῶν, γιὰ τὴν ἀνάγκη νὰ φυγίσουν οἱ Ἕλληνες μετανάστες ἀπὸ τὴν Γερμανία καὶ ἡ ἀπαγόρευση ξένων ἐργατῶν στὴν ἐγχώρια βιομηχανία·

Ὅλοι καὶ ἀπάμα βρίσκονται κάτω ἀπὸ τὴν ἴδια ἀπειλὴ τῶν ἀπολύσεων καὶ τῆς ἀνεργείας, εἴτε βρίσκονται στὴν Γερμανία εἴτε στὴν Ἑλλάδα·

Τὰ ἐργοστάσια κλείνουν παντοῦ, ἡ κρίση εἶναι γενικευμένη σὲ ὅλες τὶς καπιταλιστικὲς χῶρες· Οἱ καπιταλιστὲς προχωροῦν σὲ ἀπολύσεις γιὰ νὰ θγοῦν ἀπὸ τὴν κρίση τους ὅσο γίνεται λιγώτερο χαμένοι· Νὰ φορτώσουν δηλαδὴ στὴν πλάτη τῶν ἐργατῶν τὴν κρίση τοῦ πετρελαίου τοῦ προηγούμενου χειμώνα, τὶς συνέπειες τοῦ πληθωρισμοῦ τῶν μονοπωλίων τους, τὸ ἐσωτερικό τους ἀλληλοφάγωμα γιὰ τὴν ἐπικράτησή τους.

Στὴν Ἰταλία ἡ Φίατ μειώνει τὴν παραγωγή της καὶ καθιερώνει τριήμερη δουλειὰ τὴν ἑβδομάδα· Ἐξισπᾶνε ἐργατικοὶ ἀγῶνες ἐνάντια στὴν μείωση. Στὴν Ἀγγλία ἐπίσης τὸν προηγούμενο χειμῶνα καθιερώθηκε τριήμερο· Ἀποτέλεσμα νὰ ρίξουν οἱ ἐργάτες τὴν κυβέρνηση τῶν Συντηρητικῶν· Στὴν Γαλλία ἔγιναν μαχητικὲς καταλήψεις ἐργοστασίων ἐνάντια στὶς ἀπολύσεις καὶ στὶς μειώσεις τῶν ὡρῶν δουλειᾶς.

Οἱ καπιταλιστὲς χρησιμοποιοῦν τὶς ἀπολύσεις καὶ ὀάν οἰκονομικό, ἀλλὰ καὶ ὀαν πολιτικὸ ὅπλο ἐνάντια στὴν ἐργατικὴ τάξη· Εἶναι οἰκονομικὸ ὅπλο γιατὶ τοὺς δίνει τὴν δυνατότητα νὰ ρίχνουν τὰ μεροκάματα τῶν ἐργατῶν, κρατώντας ἀνέπαφα τὰ κέρδη τους· Εἶναι πολιτικὸ ὅπλο ποὺ προσπαθοῦν νὰ τὸ χρησιμοποιήσουν γιὰ νὰ ἀδυνατίσουν πολιτικὰ καὶ ὀργανωτικὰ τὴν ἐργατικὴ τάξη. Χτυποῦν κατ' ἀρχὴν τοὺς πιὸ ὀργανωμένους καὶ μαχητικοὺς ἐργάτες, τοὺς συνδικ

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΣΗΜΕΡΑ ΚΑΙ ΟΙ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ ΤΟΥ ΛΑΪΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ

(2ο Μέρος)

3. Ἡ κυβέρνηση Καραμανλῆ.

Εἴδαμε πώς ἡ ἀνοδική ἀγωνιστική πορεία τοῦ κινήματος στὴν Ἑλλάδα ξεσκέπασε τὰ ἀδιέξοδα τῆς χούντας, ὄξυνε τὶς ἔσω - αστικὲς διαμάχες, γκρέμισε ὅλες τὶς μενοῦδες γιὰ τὸ ξεπέρασμα τῆς χουντικῆς κρίσης καὶ ἀνάγκασε τὴ χούντα νὰ κρατιέται στὴν ἐξουσία μόνο μὲ τὴ διαρκὴ κινητοποίηση τοῦ δολοφονικοῦ καταπιεστικοῦ μηχανισμοῦ. Εἴδαμε ἀκόμα πὼς ἡ ἡρωϊκὴ ἀντίσταση τοῦ κινήματος στὴν Κύπρο ἔφερε τὴν κρίση τῆς χούντας στὸ κορύφωμά της, ὅπου μπροστὰ στὴ λαϊκὴ ἀγανάκτηση γιὰ τὸ ἔγκλημα τῆς χούντας καὶ τὶς πολεμόχαρες προσπάθειές της, κινδύνευε νὰ καταρρεύσει ὁλόκληρος ὁ στρατοκρατικὸς μηχανισμός, ἡ ραχοκοκαλιὰ τῆς ἐξουσίας τῶν ἱμπεριαλιστῶν καὶ τοῦ κεφάλαιου στὴν Ἑλλάδα.

"Ομως, παρ' ὅλο ποὺ ἡ ἀνάπτυξη τοῦ κινήματος ἔφτασε στὸ σημεῖο νὰ βάζει θέμα ἐξουσίας, δὲν ἔνει φτάσει ἀκόμα στὸ σημεῖο νὰ μπορεῖ νὰ δώσει τὴ δικιά του λύση. Γι' αὐτὸ τὶς πολιτικὲς του νίκες μποροῦν ἀκόμα καὶ τὶς καπηλεύονται δυνάμες ὁ ποὺ ἔρχονται νὰ ἀναστηλώσουν τὴν κλονισμένη ἱμπεριαλιστικὴ καὶ καπιταλιστικὴ κυριαρχία. Ἔτσι πρέπει νὰ δοῦμε καὶ τὴν ἀλλαγὴ τῆς 23 Ἰούλη.

Στὸ συμβιβασμὸ τῆς χούντας μὲ τοὺς ἀστοὺς πολιτικοὺς πρωποστάτησε ἡ μερίδα τῆς χούντας ποὺ ἔτσι κι' ἀλλιῶς ἔβλεπε ἕνα τέτοιο συμβιβασμὸ σὰν τὴν καλλίτερη διέξοδο, πρωποστάτησαν οἱ «συνταγματικοὶ» ἀξιωματικοί. Ἀντίστοιχα, οἱ πρῶτοι ὑπουργοὶ τῆς Κυβέρνησης Καραμανλῆ ἦταν οἱ «γεφυροποιοί», οἱ πιὸ συμβιβασμένοι ἀστοὶ πολιτικοὶ ('Αβέρωφ, Γκίκας) καὶ μάλιστα σὲ θέσεις κλειδιά. Ταυτόχρονα ἡ Προεδρία τῆς Δημοκρατίας ἔμεινε στὰ χέρια τῆς χούντας.

"Ολα αὐτὰ ὅμως δὲν σημαίνουν ὅτι ἡ Κυβέρνηση Καραμανλῆ ἀντιπροσωπεύει τὴν ἐπιβολὴ τῆς «λύσης» ποὺ ἤθελαν οἱ «συνταγματικοί». Οἱ συνθῆκες κάτω ἀπ' τὶς ὁποῖες ἔγινε ὁ συμβιβασμὸς σημαίνουν ὅτι ἡ χούντα στὸ σύνολό της καὶ ἡ κάθε μιὰ κλίκα της ξεχωριστὰ εἶναι πολὺ ἐξασθενημένες καὶ φθαρμένες γιὰ νὰ μποροῦν νὰ διεπηροῦν τὴν πολιτικὴ πρωτοβουλία. Αὐτὸ ἔχει σὰν ἀποτέλεσμα τρία χαρακτηριστικὰ τοῦ συμβιβασμοῦ.

Π ρ ῶ τ ο: Ἡ πρωτοβουλία ἔχει περάσει στὰ χέρια τοῦ πολιτικοῦ σκέλους τοῦ συμβιβασμοῦ, δηλαδὴ στὰ χέρια τῆς «ἰσχυρῆς καὶ ἔμπειρης» ὁμάδας Καραμανλῆ μὲ τὰ γνωστὰ στελέχη τῆς Δεξιᾶς μὲ τὴν πολύχρονη προϊστορία στὴν ὑπηρεσία τῆς μονοπωλιακῆς ἀστικῆς τάξης καὶ τῶν ἱμπεριαλιστῶν.

Δ ε ύ τ ε ρ ο: Τὸ στρατιωτικὸ σκέλος τοῦ συμβιβασμοῦ ἀναδιοργανώνεται ὥστε νὰ περιλαμβάνει τὰ λιγότερο θαρμένα στελέχη τῆς «συνταγματικῆς» χουντικῆς - κλίκας (Ντάδος) καὶ τοὺς ἐμπιστους τοῦ πολιτικοῦ σκέλους ('Αρμπούτζης).

Τ ρ ί τ ο. 'Ακριβῶς ἐπειδὴ τὰ στρατιωτικὰ της στηρίγματα εἶναι ἐξασθενημένα, ἡ Κυβέρνηση Καραμανλῆ εἶναι διευρυμένη γιὰ νὰ πετύχει τὴν πιὸ εὐρεία δυνατὴ λαϊκὴ βάση. Γι' αὐτὸ ὁ συμβιβασμός, ἐκτὸς ἀπ' τὴ Δεξιὰ καὶ τὴν Κεντροδεξιά, περιλαμβάνει καὶ τοὺς «ἀντιστασιακοὺς» καὶ φρόντισε νὰ ἐξασφαλίσει καὶ τὴν ὑποστήριξη τῆς ρεφορμιστικῆς ἀριστερᾶς.

Ἔτσι, ἡ Κυβέρνηση ποὺ δγῆκε ἀπ' τὸν συμβιβασμὸ, ἡ Κυβέρνηση «Ἐθνικῆς Ἑνότητας», συσπειρώνει τὸ σύνολο σχεδὸν τῶν πολιτικῶν δυνάμεων τῆς ἀστικῆς τάξης (στρατιωτικὲς φατρίες καὶ πολιτικὰ κόμματα) γύρω ἀπὸ ἕνα «σκληρὸ πυρήνα», ποὺ εἶναι ὁ στρατιωτικο - πολιτικὸς συνασπισμὸς τῆς Καραμανλικῆς Δεξιᾶς μὲ τοὺς «συνταγματικοὺς» τῆς χούντας, σὲ μιὰ κοινὴ προσπάθεια γιὰ τὸ ξεπέρασμα τοῦ κλονισμοῦ ποὺ ἔπαθε ἡ κυριαρχία τῆς ἀστικῆς τάξης μέσα ἀπ' τὴν κρίση τοῦ χουντικοῦ καθεστῶτος.

Πῶς συγκεκριμένα προσπαθεῖ νὰ προωθήσει αὐτὸ τὸ ξεπέρασμα ἡ Κυβέρνηση Καραμανλῆ;

Βραχυπρόθεσμα θέλει νὰ πετύχει τὴν ὑποχώρηση τῆς χούντας στὶς 23 Ἰούλη τὸ κίνημα μπαίνει σὲ μιὰ νέα φάση τῆς ἀνάπτυξής του.

Τὸ πραξικόπημα τῆς 25 Νοέμβρη εἶχε βάλει τέρμα στὴν περίοδο γοργῆς ἀνάπτυξης ποὺ εἶχε περάσει τὸ κίνημα τὸ 72 — 73.

Ἡ μάχη γιὰ νὰ χτιστεῖ μιὰ μαζικὴ κι' ἐνεργητικὴ ἀπροχὴ τοῦ φοιτητικοῦ κινήματος, ποὺ δόθηκε καὶ χάθηκε τὸν περασμένο χειμώνα καὶ ἡ χουντικὴ τρομοκρατικὴ ἐπίθεση ποὺ ἀκολούθησε, ἔριξαν τὸ κίνημα σὲ μιὰ περίοδο ὕφεσης. Ὡ στόσο ἡ ὕφεση ἦταν σχετική. Οἱ πρωτοπόροι ἀγωνιστὲς μέσα στοὺς χώρους σπουδῆς καὶ δουλειᾶς εἶχαν χάσει προσωρινὰ τὴ δυνατότητα νὰ πρωτοστατοῦν σὲ μαζικοὺς ἀγῶνες, δὲν εἶχαν ὅμως ἀπομονωθεῖ πολιτικὰ καὶ τὸ τρομοκρατικὸ ὄργιο, παρ' ὅλη τὴν ἔκτασή του, δὲν εἶχε καταφέρει νὰ τοὺς ξερριζώσει. Ἀντίθετα, μὲ τὴν ἀποκάλυπτη ἐπιθετικότητα τοῦ χουντικοῦ καθεστῶτος καὶ μὲ τὶς ζωντανὲς ἀμπεῖρες τῆς λαϊκῆς ἐξέγερσης τοῦ Νοέμβρη, ἡ πολιτικοποίηση, ἡ συνειδητοποίηση κι' ἡ ἀποφασιστικότητα ἀνέβηκε καὶ δυνάμωσε μέσα σὲ ἀκόμη πλατύτερα κοινότητα τοῦ κινήματος. Ταυτόχρονα, ὅμως, αὐτὸ τὸ ἀνέβασμα δὲν ἔχει πάρει ὀργανωμένη μορφή, τὸ κίνημα ὑστερεῖ σὲ ὀργάνωση τόσο στὸ μαζικὸ ὅσο καὶ στὸ πρωτοποριακὸ ἐπίπεδο. Ἔτσι, μ' αὐτὲς τὶς δυνάμεις κι' αὐτὲς τὶς ἀδυναμίες, ἡ ἀλλαγὴ τῆς 23 Ἰούλη βρίσκει τὸ κίνημα σὲ κατάσταση ὁ που ἔχει ὅλες τὶς δυνατότητες γιὰ νὰ μετατρέψει τὴν ὑποχώρηση τῆς χούντας σὲ δικές του καταχτήσεις. Ἡ πραγμάτωση αὐτῶν τῶν δυνατοτήτων, ἡ ὁλοποίησή τους σὲ χειροπιαστὴ ὀργανωμένη δύναμη τοῦ κινήματος εἶναι τὸ καθήκον ποὺ μπαίνει σήμερα μπροστὰ στὴν ἐπαναστατικὴ ἀριστερά.

Γιὰ ν' ἀναπτύξουμε σωστὴ προοπτικὴ γιὰ τοὺς ἀγῶνες τοῦ κινήματος στὴ νέα του φάση πρέπει πρῶτα ἀπ' ὅλα ν' ἀπορρίψουμε τὶς ρεφορμιστικὲς αὐταπάτες ὅτι σή μερα «χτίζουμε δημοκρατία».

Οἱ ρεφορμιστές, ἀφοῦ ἐπὶ χρόνια χαρακτήριζαν τὸν ἀστικὸ πολιτικὸ κόσμο σὰν ἀντιδικτατορικὴ δύναμη μὲ τὴν ὁποία ἔπρεπε νὰ συμμαχήσει τὸ λαϊκὸ κίνημα, σήμερα, ποὺ τὸ μεγαλύτερο μέρος τῶν ἀστῶν πολιτικῶν συμβιβάστηκε μὲ τὴ χούντα καὶ καλύπτει τὴν ὑποχώρησή της, συνεχίζουν τὴν πολιτικὴ τῆς συνεργασίας μὲ τὰ ἀστικὰ κόμματα καὶ ὑποστηρίζουν τὴν Κυβέρνηση Συμβιβασμοῦ. Κάνουν πὼς ξεχνοῦν ὅτι ἡ ἐπαναστατικὴ ἀριστερὰ καὶ ὅλοι οἱ συνεπεῖς ἀνωνιστὲς μαζί της χρειάστηκε νὰ δώσει σκληρὲς μάχες ἐνάντια στὴ γραμμή τους τὴ γραμμὴ τῆς οὐρᾶς πίσω ἀπ' τὶς μανούβρες καὶ τὰ παιζάρια τῆς ἀστικῆς ἀντιπολίτευσης μὲ τὴ χούντα — γιὰ νὰ μπορέσουν νὰ ἐκφραστοῦν οἱ λαϊκοὶ ἀγῶνες. Ξεχνοῦν ὅτι τὸ φοιτητικὸ κίνημα ἔγινε πόλος λαϊκῆς συσπείρωσης μόνο ἀφοῦ ἀπέρριψε τὴ δικιά τους ἀπολίτικη καὶ ἠτοποθέτησε γραμμὴ περὶ «καθαρᾶ φοιτητικῶν αἰτημάτων» καὶ οἱ «συμμαχίες μὲ τοὺς κοθηγητὲς». Ξεχνοῦν ὅτι ἡ μασκαράτα Μαρκεζίνη κατάρρευσε μόνον ἀφοῦ οἱ ἡρωϊκοὶ ἀγωνιστὲς τοῦ Πολυτεχνείου ἀπέρριψαν τὶς δικές τους προτάσεις περὶ «Οἰκουμενικῆς Κυβέρνησης» καὶ συνέχισαν τὸν ἀγῶνα ἀγνοώντας τὶς δικές του συμβουλὲς γιὰ τὴ διάλυση τῆς κατάληψης καὶ τὶς καταγγελίες τῶν ἀστῶν ποὺ χαρακτήριζαν τὰ συνθήματα τοῦ Νοέμβρη «προδοσκατόρικα». Δὲν βλέπουν ὅτι μὲ τὴ δικιά τους γραμμὴ τῆς συνθηκολογησης καὶ τῆς συνεργασίας οὔτε στὴ σημερινὴ ὑποχώρηση τῆς χούντας θὰ εἴχαμε φτάσει, παρὰ θὰ πολεύαμε ἀκόμα νὰ «ἡευρύνουμε» τὴ χουντο - δημοκρατία τοῦ Παπαδόπουλου.

Ἔτσι, συνεχίζουν καὶ σήμερα πάνω στὴν ἴδια γραμμή. Κλείνουν τὰ μάτια τους μπροστὰ στὸ γεγονὸς ὅτι, ἂν «ἐπιτύχει εἰς τὸ ἔργον της» ἡ Κυβέρνηση «Ἐθνικῆς Ἑνότητας», θὰ ἐδραιωθεῖ μιὰ νέα, χειρότερη, Καραμανλοκρατία, καὶ τὴν ὑποστηρίζουν. Ἀντὶ νὰ δείχνουν ξεκάθαρα ὅτι οἱ προοπτικὲς καὶ τὰ συμφέροντα τοῦ κινήματος τῆς ἐργατικῆς τάξης καὶ ὅλου τοῦ ἐργαζόμενου λαοῦ εἶναι ἀσυμβίβαστα μὲ τὰ σχέδια τῶν Ντάδων καὶ τῶν Καραμανλήδων, ζητοῦν νὰ βάλουν καὶ τοὺς δικούς τους ὑπουργοὺς στὴν ὑπηρεσία τῆς Κυβέρνησης Συμβιβασμοῦ. Καὶ συμβουλεύουν διαρκῶς γιὰ «σύνεση καὶ ψυχραιμία» τὴ στιγμὴ ποὺ ὁ Καραμανλῆς θέλει πίστωση χρόνου γιὰ νὰ ἑδραιώσει τὶς «γέφυρες» τοῦ κ. Ἀβέρωφ μὲ τοὺς «συνταγματικοὺς καὶ νομοταγεῖς» στρατοκράτες. Καὶ δὲν βλέπουν ὅτι, μ' αὐτὸν τὸν τρόπο οὔτε κἀν ἀπ' τὰ χουντικὰ πισωγυρίσματα δὲν ἐξασφαλιζόμαστε.

Παρὰ τὶς ἐπὶ μέρους διαφωνίες καὶ τοὺς καυγάδες χωρὶς ἀρχὲς, ἡ ἀντιμετώπιση αὐτὴ εἶναι κοινὴ καὶ στὶς δυὸ ρεφορμιστικὲς τάσεις: καὶ στὸ ἀπροκάλυπτα δεξιὸ «Γραφεῖο Ἐσωτερικοῦ» καὶ στὴν ἐδῶθε «ἀριστερὴ» ὁμάδα Φλωράκη. Γιατὶ καὶ οἱ δυὸ στηρίζονται στὴν ρεφορμιστικὴ στρατηγικὴ τοῦ «ἐκδημοκρατισμοῦ». Καλλιεργοῦν τὶς ἴδιες αὐταπάτες ὅτι τὸ κράτος τῶν μονοπωλίων εἶναι δυνατὸν νὰ «ἐκδημοκρατισθεῖ», ὅτι οἱ ἔνοπλες δυνάμεις θὰ περιοριστοῦν στὰ «ἔργα τους», ὅτι ὁ λαὸς θὰ θελήσει τὴ μοῖρα του μὲ τὴν κάλπη καὶ τὸ κοινοβούλιο, κλπ. Ἡ ἀπόρριψη τῆς ρεφορμιστικῆς προοπτικῆς πρέπει ν' ἀρχίσει ἀπ' αὐτὸ τὸ σημεῖο μὲ τὴν προβολὴ τῆς μόνης στρατηγικῆς ποὺ μπορεῖ νὰ ὁδηγήσει στὴ δικαίωση τῶν λαϊκῶν ἀγώνων, τῆς στρατηγικῆς γιὰ τὸ πέρασμα τῆς ἐξουσίας στὰ χέρια τῆς ἐργατικῆς τάξης καὶ τῶν συμμάχων της, γιὰ τὸ σοσιαλισμό.

Εἶναι καθῆκον βασικὸ στὴ σημερινὴ φάση γιὰ τὴν ἐπαναστατικὴ ἀριστερὰ νὰ ἀπαντήσει στοὺς ρεφορμιστικοὺς ἀποπροσανατολισμοὺς ὅτι «χτίζουμε δημοκρατία», ἐξηγώντας ὅτι, ἀντίθετα, χτίζουμε τὶς προϋποθέσεις γιὰ τὸ γκρέμισμα τῆς ἐξουσίας τῶν ἱμπεριαλιστῶν καὶ τοῦ κεφαλαίου καὶ τὸ πέρασμα στὴν ἐργατικὴ καὶ λαϊκὴ ἐξουσία. "Οτι μέσα ἀπ' τοὺς σημερινοὺς ἀγῶνες καὶ χρησιμοποιώντας κάθε περιθώριο ποὺ κερδίζουμε, ὀργανώνουμε τὶς δυνάμεις τοῦ κινήματος, χτίζουμε τὶς μαζικές του ὀργανώσεις, συσπειρώνουμε τοὺς πρωτοπόρους ἀγωνιστές του γιὰ νὰ φτιάξουμε τὸ ἐπαναστατικὸ κόμμα τῆς ἐργατικῆς τάξης, προετοιμαζόμαστε γιὰ τὴν ἀναμέτρηση μὲ τὸν ταξικὸ ἐχθρὸ καὶ τὴ συντριβή του.

Ἡ ἀπάντηση, ὅμως, αὐτὴ δὲν μπορεῖ νὰ δοθεῖ μόνο στὸ προπαγανδιστικὸ ἐπίπεδο.

Πρέπει ἡ ἐπαναστατικὴ ἀριστερὰ νὰ παλαίψει γιὰ τὴν ὀργάνωση τῶν νέων ἀγώνων τοῦ κινήματος πάνω στὴ συνεπὴ προοπτική.

Κεντρικὸς πολιτικὸς ἀγώνας σήμερα εἶναι ἡ πάλη ἐνάντια στὴ σταθεροποίηση τῆς νέας Καραμαν λοκρατίας, γιατί, ὅπως εἴδαμε αὐτὴ εἶναι ἡ μορφὴ ποὺ παίρνουν σήμερα τὰ σχέδια τῆς μονοπωλιακῆς ἀστικῆς τάξης καὶ τῶν ἱμπεριαλιστῶν. Ἡ προώθηση αὐτῆς τῆς πάλης περνάει μέσα ἀπ' τὴν ἀνάπτυξη τῶν τριῶν βασικῶν ἀγώνων ποὺ δίνει αὐτὴ τὴ στιγμὴ τὸ κίνημα καὶ ποὺ ἡ Κυβέρνηση προπατάνει πὼς ἔχει ὁλοτελήσει ἐνῶ στὴν πραγματικότητα προωθεῖ τὶς δικές της ἀντιλαϊκὲς «λύσεις». Οἱ τρεῖς αὐτοὶ ἀγῶνες μποροῦν νὰ συνοψιστοῦν σὲ τρία συνθήματα:

— Δῶστε τὴ χούντα στὰλαό.

— Ἔξω οἱ Ἀμερικάνοι καὶ τὸ ΝΑΤΟ.

— Κάτω τὰ χέρια ἀπ' τὴν Κύπρο.

Ὁ πρῶτος εἶναι ἀγώνας γιὰ τὸ ριζικὸ ξήλωμα τῆς χούντας, γιὰ τὴ διάλυση τῶν μηχανισμῶν καὶ τῶν θεσμῶν της καὶ τὴν τιμωρία ὅσων τοὺς ἐπάνδρωσαν. Πρέπει νὰ καταγγείλουμε τὸ λουστράρισμα τῶν χουντικῶν μηχανισμῶν ποὺ ἡ Κυβέρνηση προσπαθεῖ νὰ ἐμφανίσει γιὰ ὅηθεν «ἀποχουντοποίηση» Νὰ ἀπαιτήσουμε τὴν ἄμεση κατάργηση ὅλων τῶν χουντικῶν καὶ προχουντικῶν νόμων ποὺ περιορίζουν τὶς ἐλευθερίες τοῦ κινήματος, τὸ ξήλωμα ὅλων τῶν διορισμένων καὶ ἐγκάθετων τῆς χούντας, καὶ νὰ διεκδικήσουμε τὶς χωρὶς περιορισμοὺς πολιτικὲς καὶ συνδικαλιστικὲς ἐλευθερίες ὅλων τῶν κομματιῶν τοῦ λαϊκοῦ κινήματος γιὰ ὀργάνωση, συγκέντρωση, διαδήλωση, ἀπεργία, πολιτικὴ ἔκφραση. Ἰδιαίτερα πρέπει νὰ διεκδικήσουμε τὴν ἐλευθερία πολιτικῆς καὶ συνδικαλιστικῆς ἔκφρασης καὶ ὀργάνωσης γιὰ τοὺς φανάτρους μέσα στὸ στρατό, σὰν τὴν μόνη ἐγγύηση ἐνάντια στὶς χουντικὲς συνωμοσίες τῶν στρατοκρατῶν.

Ὁ δεύτερος ἀγώνας εἶναι ἐνάντια στὴν ἱμπεριαλιστικὴ καταπίεση καὶ τοὺς φορεῖς της. Πρέπει νὰ ἀπαιτήσουμε τὴν πλήρη ἀποχώρη σε τῆς Ἑλλάδας ἀπ' τὸ ΝΑΤΟ, τὸ ἄμεσο ξήλωμα ὅλων τῶν ΝΑΤΟικῶν καὶ ἀμερικανικῶν βάσεων καὶ ἐγκαταστάσεων τὴν ἀποχώρηση τοῦ "Εκτου Στόλου. Ταυτόχρονα πρέπει νὰ καταγγείλουμε τὴν προώθηση τῶν εὐρωπαϊκῶν ἱμπεριαλισμῶν ποὺ ἡ Κυβέρνηση προβάλλει σὰν τοὺς «καλοὺς» συμμάχους καὶ νὰ ἀντιταχθοῦμε στὴν σύνδεση καὶ στὴν ἔνταξη τὴν Ἑλλάδας τῶν μονοπωλίων τὴν ΕΟΚ.

Ὁ τρίτος ἀγώνας εἶναι ἀγώνας ἐνάντια στὸ ξεπούλημα τῆς Κύπρου στοὺς ἱμπεριαλιστές. Πρέπει νὰ ἀγωνιστοῦμε μαζὶ μὲ τὸ λαϊκὸ κίνημα στὴν Κύπρο ἐνάντια σὲ κάθε διχοτομικὴ ἢ ὁμοσπονδιακὴ «λύση». Γιὰ τὴν ἀποχώρηση ὅλων τῶν στρατευμάτων (τουρκικῶν, ἑλληνικῶν, βρετανικῶν καὶ τοῦ ΟΗΕ) καὶ τῶν βάσεων ἀπ' τὴν Κύπρο. Γιὰ τὸ ξήλωμα ὅλων τῶν χουντικῶν καὶ φασιστικῶν μηχανισμῶν, τὴ διάλυση τῆς ΕΟΚΑ Β' καὶ τὴν τιμωρία ὅλων τῶν προξενητματιῶν. Πρέπει νὰ καταγγείλουμε τὴν συγκαλυμένη ἀλλὰ στα θερὴ προετοιμασία νέων ὑποδουλωτικῶν συνθηκῶν ποὺ προωθεῖ ἡ Κυβέρνηση. Ταυτόχρονα πρέπει νὰ ἐξηγήσουμε ὅτι ἡ σοβιετικὴ πρόταση γιὰ νὰ λυθεῖ τὸ Κυπριακὸ ἀπὸ διάσκεψη τῶν «Μεγάλων Δυνάμεων», ἀντὶ νὰ ἐνισχύει τὸν ἀγώνα τοῦ Κυπριακοῦ Λαοῦ, ἐνισχύει τὴν ἱμπεριαλιστικὴ πολιτικὴ ὅτι ἀρμάδιες γιὰ νὰ ἀποφασίζουν τὶς τύχες τῶν λαῶν εἶναι οἱ «Μεγάλες Δυνάμεις». Νὰ ἐξηγήσουμε ἀκόμα ὅτι οὔτε ὁ ΟΗΕ εἶναι χῶρος ὅπου μπορεῖ νὰ λυθεῖ τὸ Κυπριακό. Γιατὶ ἔχει ἀποδειχτεῖ ξανὰ καὶ ξανὰ στὴν πράξη ὅτι ὁ ΟΗΕ δραστηριοποιεῖται μόνον ὅταν ἐξυπηρετοῦντα τὰ ἱμπεριαλιστικὰ συμφέροντα καὶ παραλύει στὴν ἀντίθετη περίπτωση.

Σ' ὅλους αὐτοὺς τοὺς ἀγῶνες ἡ ἐπαναστατικὴ ἀριστερὰ πρέπει:

— Νὰ προβάλει τὸ πραγματικὸ περιεχόμενο, τοὺς πραγματικοὺς στόχους, ξεσκεπάζοντας συγχρόνως τὶς μανούβρες ποὺ σερβίρει ἡ Κυβέρνηση σὰν «λύσεις».

— Νὰ προωθεῖ τὴν ἀνυποχώρητη διεκδίκησή τους χτυπώντας κάθε συμβιβασμὸ, κάθε ἐγκατάλειψη τοῦ ἀγώνα στὴ μέση.

— Νὰ δίνει μοζικὸ καὶ μαχητικὸ χαρακτήρα στὶς λαϊκὲς κινητοποιήσεις, νὰ τὶς μετατρέπει σταθερὰ σὲ καταχτήσεις νέων περιθωρίων ἔκφρασης καὶ πάλης γιὰ τὸ μαζικὸ κίνημα καταγγέλλοντας κάθε ἀστυνομευση, ἀπαγόρευση ἢ βίαιη καταστολή τους.

Μέσα ἀπ' αὐτὲς τὶς μάχες στενεύουμε τὰ περιθώρια ἐλιγμοῦ τῆς Κυβέρνησης Καραμανλῆ τὴν ἀναγκάζουμε εἴτε νὰ ἐνδώσει στὴ λαϊκὴ πίεση, εἴτε νὰ συγκρουστεῖ μετωπικὰ μὲ τὸ κίνημα, δὲν τὴν ἀφήνουμε ἀπερισπαστη νὰ μαγειρέψει τὸν ἀύριανὸ «ἐλεύθερο» ἐκλογικὸ θρίαμβό της.

Γιὰ τὸ ξεκίνημα τῶν κινητοποιήσεων σημαντικὸ ρόλο ἔχει νὰ παίξει τὸ φοιτητικὸ κίνημα, ἐπειδὴ εἶναι αὐτὴ τὴ στιγμὴ τὸ πιὸ ὀργανωμένο κομμάτι τοῦ κινήματος. Ταυτόχρονα ὅμως σταθερὸς στόχος μας πρέπει νὰ εἶναι ἡ Κυβέρνηση Συμβιβασμοῦ νὰ φράξει τὸ δρόμο τῆς ἀγωνιστικῆς ἀνάπτυξη τοῦ λαϊκοῦ κινήματος. Γιὰ νὰ παλέψουμε ἐνάντια στὴν ἐγκαθίδρυση μιᾶς νέας Καραμανλοκρατίας.

— Γιὰ νὰ στεριάσουμε τὸ μαζικὸ κίνημα τῶν ἐργατῶν, τῶν ἀγροτῶν καὶ τῶν φοιτητῶν. Γιὰ νὰ χτίσουμε τὶς μαζικὲς ὀργανώσεις του, γιὰ νὰ δυναμώσουμε τὴν ἐπαναστατικὴ ἀριστερὰ στὴν πάλη γιὰ τὴν δημιουργία τοῦ ἐπαναστατικοῦ κόμματος τῆς ἐργατικῆς τάξης.

— Γιὰ νὰ βάλουμε τὶς προϋποθέσεις γιὰ τὸ γκρέμισμα τῆς ἐξουσίας τῶν ἱμπεριαλιστῶν καὶ τῶν καπιταλιστῶν καὶ τὸ πέρασμα τῆς ἐξουσίας στὰ χέρια τῆς ἐργατικῆς τάξης καὶ τῶν ἀγροτῶν.

Σήμερα εἶναι ἀνάγκη περισσότερο παρὰ ποτὲ νὰ προωθήσουμε τὶς Ἐπιτροπὲς Βάσης στοὺς χώρους δουλειᾶς, ὅπου νὰ συσπειρωθοῦν ὅλοι οἱ ὀγωνιστὲς ἐργάτες γιὰ νὰ ἀντιμετωπίσουν ὀργανωμένα τὴν ἀνάπτυξη τῶν ἀνώνων. Νὰ διεκδικήσουν ὀργανωμένα τὸν ἐλεύθερο συνδικαλισμὸ καὶ τὰ αἰτήματα τοῦ κλάδου καὶ νὰ συνδεθοῦν ὀργανωμένα μὲ τοὺς γενικώτερους ἀγῶνες τοῦ κινήματος.

***

Σ' αὐτοὺς τοὺς ἀγῶνες, μ' αὐτὲς τὶς προοπτικὲς καλεῖ ἡ Ὀργάνωση Σοσιαλιστικὴ Ἐπανάσταση, ὅλους τοὺς συνεπεῖς ἀγωνιστὲς ὅλους τοὺς κομμουνιστὲς νὰ δουλέψουν μαζί της:

— Γιὰ ν' ἀξιοποιήσουμε τὰ περιθώρια ποὺ ἀνοιξαν οἱ ἀγῶνες μας Γιὰ νὰ μὴν ἀφήσουμε τὴν Κυβέρνηση Συμβιβασμοῦ νὰ φράξει τὸ δρόμο τῆς ἀγωνιστικῆς ἀνάπτυξη τοῦ λαϊκοῦ κινήματος. Γιὰ νὰ παλέψουμε ἐνάντια στὴν ἐγκαθίδρυση μιᾶς νέας Καραμανλοκρατίας.

— Γιὰ νὰ στεριάσουμε τὸ μαζικὸ κίνημα τῶν ἐργατῶν, τῶν ἀγροτῶν καὶ τῶν φοιτητῶν. Γιὰ νὰ χτίσουμε τὶς μαζικὲς ὀργανώσεις του, γιὰ νὰ δυναμώσουμε τὴν ἐπαναστατικὴ ἀριστερὰ στὴν πάλη γιὰ τὴν δημιουργία τοῦ ἐπαναστατικοῦ κόμματος τῆς ἐργατικῆς τάξης.

— Γιὰ νὰ βάλουμε τὶς προϋποθέσεις γιὰ τὸ γκρέμισμα τῆς ἐξουσίας τῶν ἱμπεριαλιστῶν καὶ τῶν καπιταλιστῶν καὶ τὸ πέρασμα τῆς ἐξουσίας στὰ χέρια τῆς ἐργατικῆς τάξης καὶ τῶν ἀγροτῶν.

Φοιτητικὰ

ΤΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΤΩΝ ΦΟΙΤΗΤΙΚΩΝ ΠΑΡΑΤΑΞΕΩΝ

Γιὰ τὶς ἐκλογὲς στὶς 9 Νοέμβρη

Η ΑΝΑΛΥΣΗ τῶν προγραμμάτων τῶν σπουδαστικῶν παρατάξεων ἀποτέλεσε τὸ κύριο θέμα γύρω στὸ ὁποῖο περιστράφηκε ἡ δραστηριότητα τῶν φοιτητῶν στὴν ἑβδομάδα ποὺ πέρασε.

Μέσα ἀπὸ τὴν ἀνάλυση τῶν προγραμμάτων κι' ἀπ' τὴ συζήτηση πάνω σ' αὐτὰ φάνηκε ἀκόμα μιὰ φορὰ ἡ τοποθέτηση κάθε παράταξης καὶ πῶς βλέπει γενικώτερα τὸ φοιτητικὸ κίνημα.

1. ΠΑΝΣΠΟΥΔΑΣΤΙΚΗ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ

Τὸ πρόγραμμα ποὺ προωθεῖ ἡ ΠΣΚ, συνέχεια τῆς 'Αντι — ΕΦΕΕ, χαρακτηρίζεται ἀπὸ τὸν περιορισμὸ σὲ ξεκομμένα συνδικαλιστικὰ αἰτήματα, ἀπὸ τὴν παραγνώριση τῶν πολιτικῶν στόχων καὶ καθηκόντων τοῦ Φ.Κ. ἐνταγμένου στὸ Λαϊκό Κίνημα ἀπὸ τὴν προώθηση τῆ ἐγραμμῆς γιὰ «σύγχρονο καὶ δημοκρατικὸ Πανεπιστήμιο».

Τὸ πρόγραμμα τῆς Π.Σ.Κ. εἰδικώτερα

— Δὲ δείχνει συγκεκριμένα ποῦ ὀφείλεται ἡ σημερινὴ κατάσταση τῆς Παιδείας, δὲ φωτίζει τὴν τάση γιὰ μονοπωλιακὴ «ἀναδιάρθρωση» καὶ τὰ αἰτήματα ποὺ προβάλλει δὲν τὰ δένει μὲ τὸ γενικώτερο συνδικαλιστικὸ ἀγώνα τῶν ἐργαζομένων ἐνάντια στὰ μονοπώλια. Ἀντίθετα, ὅλα τὰ αἰτήματα εἶναι προσαρμοσμένα στὸν μονοπωλιακὸ «ἐκσυγχρονισμό».

— Προωθεῖ σ' ὅλα τὰ ἐπίπεδα τὴ συμμετοχὴ τῶν φοιτητῶν στὴ Διοίκηση τῶν ΑΕΙ. Καλλιεργεῖ ἔτσι τὴν αὐταπάτη πὼς μπορεῖ νὰ ὑπάρξη πανεπιστήμιο στὴν ὑπηρεσία τοῦ λαοῦ χωρὶς ν' ἀλλάξει τὸ κοινωνικὸ πλαίσιο, χωρὶς νὰ πάρουν τὴν ἐξουσία οἱ λαϊκὲς δυνάμεις. Προσπαθεῖ νὰ βάλει τὸ ΦΚ σ' ἕνα δρόμο συνδιαλλαγῆς καὶ συνεργασίας μὲ τὸν κρατικὸ καὶ πανεπιστημιακὸ μηχανισμὸ καὶ νὰ τὸ ξεκόψει ἀπὸ τὸ Λαϊκὸ Κίνημα καὶ τὸν συνεπῆ ἀγώνα.

— Στὸ βαθμὸ ποὺ ἀναφέρεται στοὺς φοιτητικοὺς ἀγῶνες στὴ διάρκεια τῆς δίχτατορίας διαστρεβλώνει τὸ περιεχόμενό τους («κίνημα γιὰ τὴν ἀναμόρφωση τῆς Παιδείας»), καὶ προβάλλει τὸ ρόλο τῆς 'Αντι — ΕΦΕΕ. Ρόλο ποὺ ἦταν ἀποπροσανατολιστικός γιὰ τὸ ΦΚ, καθώς ἡ ὀργάνωση αὐτὴ προσπαθοῦσε σταθερὰ νὰ τὸ περιορίσει ἀκριβῶς στὰ «καθαρὰ φοιτητικά» αἰτήματα καὶ νὰ τὸ βγάλει ἀπὸ τὸν πολιτικὸ ἀγώνα ἐνάντια στὴ χούντα, τὰ μονοπώλια καὶ τὸν ἱμπεριαλισμό.

2. ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ

Τὸ πρόγραμμα τοῦ Δ.Α. (παράταξη ποὺ κύρια κινεῖται ἀπὸ τὸ Ρήγα Φεραῖο) χαρακτηρίζεται ἀπὸ τὴν ἔλλειψη κάθε πραγματικοῦ πολιτικοῦ πλαισίου, τὴν σιωπὴ πάνω στὰ πολιτικὰ καθήκοντα τοῦ Φ.Κ., τὴν καλλιέργεια τῶν ἴδιων ρεφορμιακῶν αὐταπατῶν γιὰ «συμμετοχή» στὴ διοίκηση τῶν ΑΕΙ κάτω ἀπὸ πιὸ ραφιναρισμένη φρασεολογία, τὴν καλλιέργεια ἀπολίτικης καὶ

Η ΛΑΪΚΗ ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΤΟΥ ΝΟΕΜΒΡΗ

Δυό μέλη της Συντονιστικής έπιτροπής μιλοῦν στήν α. π.

ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ: Πρίν μιλήσουμε γιά τήν κατάληψη, πές μου τή γνώμη σου γιά τήν πολιτική κατάσταση πού έπικρατοῦσε πρίν ἀπ' τό Πολυτεχνείο;

ΣΤΑΥΡΟΣ ΛΥΓΕΡΟΣ: Οἱ ἀγῶνες τοῦ φοιτητικοῦ κινήματος, ἡ διάφανη πιά πολιτική καταπίεση καί τό οἰκονομικό στρίμωγμα ὁδήγησαν τό δικτατορικό καθεστώς στό πείραμα Μαρκεζίνη. Τό πείραμα Μαρκεζίνη σάν ἐλιγμός πολιτικοποίησης ὄχι μόνο δέν ἀπροσανατόλισε, ἀλλά ἀντίθετα ὡρίμασε τή διάθεση τοῦ λαοῦ γιά σύγκρουση μέ τή χούντα.

Οἱ ἀπεργιακοί ἀγῶνες τῶν ἐργαζομένων, οἱ ἐπίπονη καί σκληρή πάλη ἐνάντια στίς ἀπαλλοτριώσεις (Μέγαρα) καθώς κι οἱ ζυμώσεις καί κινητοποιήσεις στό φοιτητικό χῶρο, σύνθεταν τό ἀγωνιστικό κλίμα πού ἐπικρατοῦσε.

Ἡ διαδήλωση πού γίνε μ' ἀφορμή τό μνημόσυνο Παπανδρέου, μοναδική σέ μαχητικότητα, ἔδειχνε μέ καθαρότητα τή διάθεση τοῦ κινήματος νά συγκρουστεί μέ τή δικτατορία, ἔκλεινε ἤδη μέσα της τά σπέρματα τῆς λαϊκῆς ἐξέγερσης πού θ' ἀκολουθοῦσε.

Α. Π.: Εἰδικώτερα τί κατάσταση ἐπικρατοῦσε μέσα στό φοιτητικό κίνημα σ' ἐκείνη τή φάση;

Σ. Λ.: Ὁπλισμένο μέ τίς ἐμπειρίες τῶν καταλήψεων τῆς Νομικῆς καί γενικώτερα ὅλων τῶν προηγούμενων ἀγώνων του, τό φοιτητικό κίνημα ὡρίμαζε πολιτικά. Ἡ ἀνοιχτή σύγκρουσή του μέ τή δικτατορία ἔβγαλε στήν ἐπιφάνεια, δειλά στήν ἀρχή, πιό θαρρετά ἀργότερα, τό καθαρά πολιτικό στοιχεῖο.

Ἀπό τούς πρώτους μῆνες τοῦ '73 ἡ συμβιβαστική τακτική τῆς ΑΝΤΙ - ΕΦΕΕ καί τοῦ ΡΗΓΑ ΦΕΡΑΙΟΥ ὀργανώσεων καθοδηγούμενων ἀπό τό ΚΚΕ ἐξ. καί ΚΚΕ ἐσ. ἀντίστοιχα δημιούργησε μιά σειρά ἀπό ἀντιδράσεις πού στήν προπολυτεχνειακή φάση μορφοποιήθηκαν σέ μαζικό ἐπίπεδο.

Στή βάση τῶν συγκεκριμένων προβλημάτων πού θαζε τό κίνημα, ἀναπτύχτηκε καί ρίζωσε ἡ ἐπαναστατική ἀριστερά, πού χτύπησε στό πολιτικό πεδίο (παρ' ὅλες τίς ὀργανωτικές της ἀδυναμίες) τίς προσπάθειες τῆς ΑΝΤΙ - ΕΦΕΕ καί τοῦ ΡΗΓΑ νά περιορίσουν τό κίνημα σ' ἕνα στενά συνδικαλιστικό πλαίσιο, καί νά εὐνουχίσουν τό πολιτικό του περιεχόμενο στ' ὄνομα ἑνός «ἀντιεζτρεμισμοῦ». Ἡ ἀδυναμία τῶν ρεφορμιστῶν στό πολιτικό πεδίο τούς ἀνάγκαζε νά χρησιμοποιοῦν διοικητικά πραξικοπήματα γιά τήν ἐπιβολή τους. Ἡ σκληρή κι' ἐπίμονη ἰδεολογική πάλη πού ἀναπτύχτηκε σ' ὅλους τούς χώρους ζύμωση δημιούργησε τίς ἀναγκαῖες προϋποθέσεις γιά νά παρθεῖ καί νά στηριχτεῖ ἡ πρωτοβουλία τῆς κατάληψης τοῦ Πολυτεχνείου.

Α. Π.: Πῶς ξεκίνησε ἡ κατάληψη;

Σ. Λ.: Ἐδῶ πρέπει νά διαλύσουμε τό μῦθο, ὅτι ἡ κατάληψη τοῦ Πολυτεχνείου ἦταν προσχεδιασμένη καί ὀργανωμένη, μῦθος πού οὐσιαστικά καλύπτει τήν ἀδυναμία πολλῶν νά καταλάβουν τήν αὐθόρμητη ἔκρηξη τοῦ Νοέμβρη.

Συγκεκριμένα, μετά ἀπό μιά συγκέντρωση σάν ὅλες τίς ἄλλες στή Νομική, ξεκίνησε διαδήλωση 350 περίπου φοιτητῶν γιά τό Πολυτεχνείο ὅπου ἔκαναν συνελεύσεις οἱ φοιτητές του. Μπροστά στό Πολυτεχνείο ἐπιτέθηκε ἡ ἀστυνομία μέ ἀποτέλεσμα νά φορτιστεί ἐκρηκτικά ἡ ἀτμόσφαιρα. Τό κύριο κομμάτι τῆς διαδήλωσης πού μπῆκε στό Πολυτεχνείο, μαζί μέ τούς παρευρισκόμενους ἀπάντησαν μέ συνθήματα πού λειτούργησαν σά πόλος συσπείρωσης, γιά πίς ὁμάδες πού συνέχεια σύγκλιναν στό Πολυτεχνείο.

Οἱ προσπάθειες πού ἔγιναν τό ἀπόγευμα ἀπό τούς ρεφορμιστές, ἀπό τή μιά γιά νά μᾶς ἀπομονώσουν πολιτικά καί ἀπό τήν ἄλλη γιά νά μᾶς βγάλουν ἔξω, προκάλεσαν ἔντονες ἀντιδράσεις στούς περισσότερους φοιτητές πού συμπυκνώθηκαν στήν ἀπόφασή τους νά προχωρήσει σέ κατάληψη.

ΕΛΕΝΗ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ: Χαρακτηριστικά τό ἀπογευματάκι ὅταν κάναμε τελική συγκέντρωση γιά τό ἄν θά πρέπει νά προχωρήσουμε σέ κατάληψη, μέλη τῆς ΑΝΤΙ - ΕΦΕΕ καί τοῦ Ρήγα προσπάθησαν λυσσαλέα νά τήν ἐμποδίσουν. Τελικά ὅταν δέν τό κατώρθωσαν ἀποχώρησαν μόνοι τους μέ μιά μερίδα φοιτητῶν τῶν Μηχανολόγων καί γύρισαν πίσω τήν ἑπόμενη μέρα, ὅταν κατάλαβαν πιά ὅτι ἡ κατάληψη ἦταν γεγονός.

Σ. Λ.: Ἐνῶ ἡ ἀγωνιστικότητα ὅλο καί ἀνέβαινε καί ἡ Πατησίων εἶχε πλημμυρίσει ἀπό διαδηλωτές καί αὐτοσχέδιες προκηρύξεις πού μέσω τῶν αὐτοκινήτων καί τῶν τρόλλεϋ ταξίδευαν σ' ὅλη τήν Ἀθήνα, συγκροτήθηκε μιά ἐπιτροπή πρωτοβουλίας πού προσπάθησε νά καλύψει τίς τεχνικές προϋποθέσεις τῆς κατάληψης.

Α. Π.: Πῶς προχώρησε ἡ κατάληψη; Πῶς ὀργανώθηκε ἡ ἐσωτερική ζωή; Τί ἀτμόσφαιρα ἐπικρατοῦσε μέσα στό Πολυτεχνείο;

Σ. Λ.: Ὁ ἐνθουσιασμός, ἡ πρωτοβουλία καί ἡ δημιουργικότητα ἦταν τά κύρια χαρακτηριστικά τῶν κλεισμένων. Αὐτοσχέδιες προκηρύξεις, σκίτσα, πού ἔκφραζαν μέ μιά μοναδική ἀμεσότητα τή ψυχολογία καί τή συνείδηση ἐκείνων πῶν στιγμῶν. Ἡ στοιχειώδης ὀργάνωση τῆς ζωῆς μέσα στό Πολυτεχνείο βασικά καλύφθηκε ἀπό τή πρωτοβουλία πού μόνο τίς ἑπόμενες ὧρες μπόρεσε νά συστηματοποιηθεῖ μέσω τῆς προσωρινῆς ἐπιτροπῆς κατάληψης. Πέρα ἀπό τίς ὑλικές ἀνάγκες τῆς κατάληψης, καλύφθηκε καί τό πολιτικό σκέλος, μέ τόν ἔλεγχο τῶν πολυγράφων, μέ τήν ἐγκατάσταση μεγαφώνων καί μέ τή προσπάθεια γιά νά λειτουργήσει ραδιοπομπός.

Τήν Πέμπτη θράδυ ἔγιναν συνελεύσεις ὅλων τῶν σχολῶν, τῶν ἐργατῶν καί τῶν μαθητῶν. Οἱ συνελεύσεις καθημερινές, σά μορφές ἄμεσης δημοκρατίας ἀποφάσιζαν πάνω στά πολιτικά προβλήματα πού ἐμπαιναν καί ἔστελναν τούς ἀντιπροσώπους τους συγκροτώντας τό ὑπεύθυνο ὄργανο τῆς κατάληψης, τή συντονιστικήν ἐπιτροπή πού τήν ἀποτελοῦσαν δυό ἀντιπρόσωποι κάθε συνέλευσης.

Α. Π.: Ὑπῆρξαν καί τί ρόλο ἔπαιξαν οἱ προβοκάτορες μέσα στό Πολυτεχνείο. Ποιά εἶναι ἡ ἄποψή σου γιά τίς ἱστορίες πού κυκλοφοροῦνε γύρω ἀπό αὐτό;

Ε. Α.: Σ' ὅλες τίς λαϊκές κινητοποιήσεις ἡ ἀντίδραση στέλνει τούς πράκτορές της κύρια μέ σκοπό χαφιεδισμοῦ καί κατά δεύτερο λόγο νά ἀποπροσανατολίσουν τό κίνημα ἀπό τή σωστή γραμμή. Ἔτσι λοιπόν καί στό Πολυτεχνείο ὑπῆρχαν προβοκάτορες. Προσωπικά παρατήρησα 2 - 3 χαφιέδες καί ἕνα «περίεργο τύπο» πού ἔκανε διάφορες ἐρωτήσεις ὀργανωτικοῦ χαρακτῆρα γιά τή λειτουργία τῆς Σ. Ε. καί ὅπως εἶναι φυσικό ἀπομονώθηκε. Τό σημαντικό πάντως εἶναι ὅτι οἱ προβοκάτορες ὅσοι καί ἄν ἤτανε δέν παίζανε κανενός εἴδους πολιτικό ρόλο στήν ἐξέλιξη τῶν γεγονότων.

Αὐτό ἄλλωστε εἶναι κοινή διαπίστωση ὅλης τῆς Σ. Ε. στή μοναδική δήλωσή της. Ἡ ἐπιτυχία αὐτή ὀφειλόταν ἀπό τή μιά μεριά στήν πολιτική ὡριμότητα τῶν ἀγωνιστῶν πού συμμετείχανε στή κατάληψη πού καταλάβαιναν ποιά εἶναι ἡ σωστή τακτική σέ κάθε στιγμή καί μέ ἀρκετή αὐτοπειθαρχία τήν ἐφάρμοζαν καί ἀπό τήν ἄλλη στό γενικό καθορισμό τῶν πολιτικῶν πλαισίων ὅπως βγῆκαν ἀπό τήν ἀνακοίνωση τῆς Σ. Ε. τῆς Παρασκευῆς καί ἀπό τίς συνελεύσεις σχολῶν. Παράλληλα οἱ ὁμάδες περιφρούρησης πού δημιουργήσαμε συμβάλλανε στό ξεκαθάρισμα τοῦ Πολυτεχνείου καί ἐλέγχανε τήν εἴσοδο ὁλόκληρη τήν Παρασκευή.

Παρ' ὅλα αὐτά στίς μέρες τῆς Ἰωαννιδικῆς τρομοκρατίας πού ἀκολούθησαν, πολλοί ἔκαναν «τή τρίχα τριχιά». Συγκεκριμένα ἄρχισε νά κυκλοφορεί χείμαρρος προβοκατορολογίας ἀπό ἀστικές καί ρεφορμιστικές μεριές, γιά δῆθεν παγίδα πού στήθηκε ἀπό τόν Ἰωαννίδη γιά νά ρίξη «μέ τή βοήθεια μιᾶς λαϊκῆς ἐξέγερσης» τόν Παπαδόπουλο, γιά «300 ὀργανωμένους προβοκάτορες τῆς ΚΥΠ» πού ἔδρασαν κλπ.

Ὅλες αὐτές οἱ ἱστορίες ἔγιναν συνειδητά ἀπό μέρους τῶν ρεβιζιονιστῶν μέ συγκεκριμένο σκοπό νά ἀποδείξουν ἐκ τῶν ὑστέρων, ὅτι δέν κατάφεραν στήν ἀρχή. Δηλαδή νά μή γίνει τό Πολυτεχνείο, νά παραμείνει στά στενά φοιτητικά πλαίσια ἤ ἔστω γενικά ἀντιχουντικό — ὅταν πιά ἦταν ἤδη γεγονός νά ρίζουν λάσπη στούς ξεκάθαρους πολιτικούς στόχους πού ἔβαλε ὁ ἀγώνας τοῦ Πολυτεχνείου ἐξηγώντας ὅτι οἱ «ἐξτρεμισμοί» αὐτοί εἶναι ἔργο προβοκατόρων.

Ἡ προβοκατορολογία σά μέθοδος κριτικῆς ἐνάντια σέ ἀντιπάλους πού τραβοῦνε τά πράγματα ἀριστερώτερα ἀπό ὅ,τι θά ἤθελαν οἱ ρεβιζιονιστές δέν σταμάτησε μόνο στό Πολυτεχνείο. Συνεχίζει καί σήμερα. Ἡ διαδήλωση σέ συνέχεια τῆς συγκέντρωσης τῆς Πλ. Κοτζιᾶ, ἡ διαδήλωση τῆς 1ης Ὀκτώβρη, ἡ ἀπεργία τῆς Νόσιοναλ Κάν κλπ. ἀποτελοῦν τά τελευταῖα «λαμπρά δείγματα τῆς δράσης τῶν προβοκατόρων.

Α. Π.: Γιατί ἡ ἀστυνομία δέ χτύπησε πιό νωρίς τή κατάληψη;

Σ. Λ.: Ἐπειδή αὐτό χρησιμοποιεῖται σάν ἐπιχείρημα ὑπέρ τῆς ἄποψης ὅτι τό Πολυτεχνεῖο ἦταν προβοκάτσια, πρέπει νά ξεκαθαρίσουμε ὅτι τό πείραμα Μαρκεζίνη στηριζόταν ἀπό τά μιά στή προώθηση «μαλακῆς» ἀντιμετώπισης τοῦ κινήματος καί ἀπό τήν ἄλλη νά μήν ἐπιτρέψει στό κίνημα νά περάσει ὁρισμένα ὅρια, νά γίνει δηλαδή πραγματικά ἐπικίνδυνο. Λαμβάνοντας ὑπ' ὄψη ὅτι αὐτός ὁ ἐλιγμός γιά τόν Παπαδόπουλο ἦταν ἀποφασιστικός καί μιά πιθανή χρεωκοπία τοῦ ἐλιγμοῦ σήμαινε χρεωκοπία καί γιά τόν Παπαδόπουλο, πρέπει νά διοῦμε τήν ἀνοχή ἀπέναντι στή κατάληψη σάν ἐπικράτηση τῆς ταχτικῆς «νά τό ἐκτονώσουμε καί ὄχι νά τό χτυπήσουμε». Τά τεράστια πολιτικά ὀφέλη ἀπό μιά πιθανή ἐκτόνωση καί διάλυση τῆς κατάληψης σύν τό γεγονός ὅτι ἡ δίκη τῶν 17, μετά τά ἐπεισόδια τοῦ μνημόσυνου Παπανδρέου, σά σκληρή ἀντιμετώπιση τοῦ κινήματος χάλαγε τή μόστρα, ἦταν ἡ λογική βάση πού στήριξαν τήν ταχτική τους οἱ Παπαδόπουλος - Μαρκεζίνης.

Ὅταν ὅμως ἡ κατάληψη ἐξελίχτηκε σέ λαϊκή ἐξέγερση καί μπῆκε ἄμεσα τό δίλημμα ἤ κατεβάζουμε τό καταπιεστικό μηχανισμό ἤ κινδυνεύουμε νά ἀνατραποῦμε, ἡ μόνη ἀπάντηση πού μποροῦσε νά δοθεῖ ἦταν μιά καί δόθηκε μέ τό πιό σκληρό τρόπο.

Α. Π.: Ποιά ἦταν τά πολιτικά προβλήματα πού ἀντιμετώπισε ἡ κατάληψη γιά νά προχωρήσει καί πῶς λύθηκαν;

Σ. Λ.: Τό πρῶτο πολιτικό πρόβλημα πού ἀντιμετώπισε ἡ κατάληψη ἦταν ἡ πραγματοποίησή της καί ἡ στήριξή της. Ἀπό τή στιγμή πού ἦταν γεγονός τόσο ἡ ΑΝΤΙ - ΕΦΕΕ ὅσο καί ὁ Ρήγας Φεραῖος προσδιόρισαν τό περιεχόμενό της σάν φοιτητικό. Ὑποστήριζαν ὅτι οἱ φοιτητές ἀγωνίζονται γιά τά συνδικαλιστικά τους αἰτήματα καί οἱ λαϊκές μᾶζες συμπαρίσταν ται. Ἡ ἄποψη πού ὑποστήριζαν ὅλες οἱ τάσεις τῆς ἐπαναστατικῆς ἀριστερᾶς ἦταν ὅτι ἡ πολιτική πρωτοβουλία τῶν φοιτητῶν νά καταλάβουν τό Πολυτεχνείο ἦταν ἡ ἀγωνιστική ἔκφραση ἀπό τή μιά τῆς ἀνηθεσης τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ἀπέναντι στή δικτατορία, τόν ἰμπεριαλισμό καί ἀπό τήν ἄλλη τῶν πόθων του γιά μιά ἀξεκαθάριστη πολιτική προοπτική ἔτσι ὅπως ἐκφράστηκε μέσα ἀπό τά συνθήματα πού καταξίωσαν οἱ μᾶζες στή συνείδησή τους. (ΕΞΟΥΣΙΑ ΛΑΪΚΗ κλπ.). Κάτω ἀπό τή τρομαχτική πίεση τῶν γεγονότων τή νύχτα τῆς Πέμπτης πρός τήν Παρασκευή οἱ ρεφορμιστές ἄλλαξαν γραμμή προβάλλοντας τήν κυβέρνηση ἐθνικῆς ἑνότητας σάν ἐναλλακτική λύση στή διαδοχή τῆς χούντας.

Χτυπώντας τή γραμμή «κυβέρνηση ἐθνικῆς ἑνότητας» ἡ ἐπαναστατική ἀριστερά ξεσκέπαζε τόν ἀντιλαϊκό καί ἀποπροσανατολιστικό χαρακτήρα της ἀπατώντας στό ἐρώτημα τί προτείνουμε, μέ τήν ἄποψη: ὅσο τό δυνατόν πλατύτερες καί μαχητικώτερες λαϊκές κινητοποιήσεις μέ κεντρικό στόχο τό μπλοκάρισμα καί σπάσιμο τῆς χουντοδημοκρατίας καί τῶν αὐταπατῶν γιά εἰρηνική σταδιακή μετεξέλιξη σέ δημοκρατία. Σάν προοπτική ἔμπαινε ἡ ὀργάνωση τῶν λαϊκῶν δυνάμεων καί ἡ ἀγωνιστική τους κινητοποίηση σέ ἀντιδικτατορική, ἀντιιμπεριαλιστική καί ἀντιμονοπωλιακή βάση.

ΔΩΣΤΕ ΤΗ ΧΟΥΝΤΑ ΣΤΟ ΛΑΟΙ

Οἱ ἀγωνιστές τοῦ Πολυτεχνείου δέν πάλεψαν γιά νά κερδίζουν τό δικαίωμα νά παίζουν δικολαβικά παιχνίδια μέ τούς φασίστες. Τό τρύκ βάζει τά πράγματα στή θέση τους: «Κρεμάλα στούς Φασίστες».

Παραθέτουμε ἀνακοίνωση μελῶν τῆς Συντονιστικῆς σχετικά μέ τήν «προκαταρκτική ἐξέταση γιά τή σφαγή τοῦ Πολυτεχνείου».

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Ἀπέναντι στήν ὁλοένα καί μεγαλύτερη διαστρέβλωση καί καπηλεία τῶν γεγονότων τοῦ Πολυτεχνείου, θεωροῦμε καθῆκον μας, σά μέλη τῆς Συντονιστικῆς Ἐπιτροπῆς νά κάνουμε τίς ἀκόλουθες διευκρινίσεις πάνω στήν ἔννοια τῆς συμμερινῆς μας κατάθεσης:

1. Πιστεύουμε πῶς ἡ προκαταρτική ἐξέταση μπορεῖ νά φωτίσει τήν ὑπόθεση σέ περιορισμένο μονάχα βαθμό καί μέσα σέ προκαθορισμένα πλαίσια πού πηγάζουν ἀπό τρέχουσες πολιτικές σκοπιμότητες τῆς κυβέρνησης. Χαρακτηριστικό εἶναι ὁ καθορισμός τῶν ἐκλογῶν γιά τίς 17 Νοέμβρη, πού ἀποβλέπει κυρίως στή ματαίωση τῶν λαϊκῶν κινητοποιήσεων συνέχεια τῆς ἀγωνιστικῆς προοπτικῆς πού θεμελίωσε τό Πολυτεχνεῖο. Κατά συνέπεια θεωροῦμε ὅτι τό δικό μας χρέος δέν ξοφλάει μέ τήν κατάθεση αὐτή.

2. Πιστεύουμε ὅτι ὁ ὁλόπλευρος φωτισμός τῶν γεγονότων εἶναι δυνατό νά προκύψει μονάχα ἀπό τή συλλογική δραστηριότητα ἀνθρώπων πού:

α. Θά θεωροῦν τή Νοεμβριανή ἐξέγερση σάν τήν κορυφαία ἀγωνιστική ἔκφραση τοῦ λαϊκοῦ κινήματος μέσα στήν πρόσφατη ἱστορία τῆς χώρας.

β. Δέ θά βλέπουν τή διερεύνηση τῆς ὑπόθεσης οὔτε σά μέσο διαφήμισης οὔτε σάν ἀναγκαῖο κακό.

Οἱ δηλώσεις αὐτές δέ θέλουν νά προσβάλουν τό ἀνακριτικό ἔργο.

Ἀθήνα, 9 Ὀκτώβρη 1974

Κουρμουλάκης Γιάννης Πάντειος, Ἀναστασίου Ἑλένη Ἰατρική, Σιδέρης Νίκος Ἰατρική, Κωστῆ Ἀγγελική Φιλοσοφική, Λυγερός Σταῦρος Φυσικομαθηματική, Τσαφαράκης Μανοῦσος Φυσικομαθηματική, Λαλιώτης Κώστας Ὀδοντιατρική.

Ὑπογράφουν ἐπίσης τό κείμενο οἱ:

Μαυρογένης Διονύσης, Ἀρβανίτης Σταμάτιος, μέλη τῆς 5μελοῦς Ἐπιτροπῆς τῆς Φυσ)κῆς ἐκλεγμένης στό Πολυτεχνείου, καί Παπαχρήστου Δημήτρης, ἐκφωνητής τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ, Χριστοδουλάκης Νίκος, ὑπεύθυνος πομποῦ, Σταμέλος Κυριάκος, μέλος τῆς 5μελοῦς Ἐπιτροπῆς τῶν Ἠλεκτρ. — Μηχανολόγων ἐκλεγμένης στό Πολυτεχνεῖο.

Α.Π.: Ποιές ἦταν οἱ συνέπειες τῆς ἐξέγερσης καί τῆς καταστολῆς της σέ σχέση μέ τό κίνημά;

Σ.Λ.: Τό μπλοκάρισμα καί ἡ διάλυση τῆς χουντοδημοκρατίας τῶν Παπαδόπουλου — Μαρκεζίνη πού ὁδήγησε τελικά καί στήν ἀνατροπή τους ἔδειχνε καθαρά τήν χρεωκοπία τοῦ δικτατορικοῦ καθεστῶτος πού γιά νά ἐπιβιώσει ἀναγκά στηκε νά ἐντείνει τή τρομοκρατία, γεγονός πού ὁδήγησε στή πλήρη ἀπομόνωση καί τῆς νέας χούντας σέ σύντομο χρονικό διάστημα.

Οἱ ἀγωνιστικοί δεσμοί πού οἰκοδομήθηκαν στίς μάχες τοῦ Πολυτεχνείου ἀνάμεσα στούς φοιτητές καί τούς ἐργάτες εἶναι γεγονός μέ σημαντική πολιτική σημασία γιά τίς προοπτικές τοῦ λαϊκοῦ κινήματος.

Ἡ κατάρρευση τῶν αὐταπατῶν γιά εἰρηνική καί σταδιακή μετεξέλιξη τῆς δικτατορίας σέ δημοκρατία, κάτω ἀπό τό βάρος τῶν τάνκς εὐαισθητοποίησε, συνειδητοποίησε καί ἐνεργοποίησε πλατιά κομμάτια τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ὁ νέος συσχετισμός πού διαμορφώθηκε ἐπέβαλλε μετά τή μεγάλη αὐτή νίκη τοῦ κινήματος, μιά ἀναδίπλωση μέ σκοπό τήν ἀφομοίωση τῶν διδαγμάτων τοῦ Πολυτεχνείου, τό ἰδεολογικοπολιτικό καί ὀργανωτικό δέσιμο τῶν ἀγωνιστῶν ἔτσι ὥστε νά χτιστοῦν οἱ προϋποθέσεις γιά νά ἀντιποκριθοῦμε στίς νέες μεγάλες ἀνάγκες πού ἔβαζε μακροπρόθεσμα τό κίνημα.

Α.Π.: Σήμερα πού τά ἀστικά κόμματα καλύπτουν τήν ὑποχώρηση τῆς χούντας, ὀργάνωσαν τήν ἐκλογική μανούβρα στίς 17 τοῦ Νοέμβρη, τήν ἐπέτειο τῆς ἐξέγερσης τοῦ Πολυτεχνείου. Ποιά νομίζετε ὅτι πρέπει νά εἶναι ἡ ἀπάντηση τοῦ κινήματος;

Ε.Α.: Τό Φ. Κ. καί ὁ λαός καταλαβαίνει τί προσπαθεῖ νά πετύχει σήμερα ὁ Καραμανλῆς μέ τό ἐκλογικό πραξικόπημα: Ἀπό τή μιά μεριά νά ἐμποδίσει τίς κινητοποιήσεις πού θά γινόντουσαν στή πρώτη ἐπέτειο τῆς λαϊκῆς ἐξέγερσης τοῦ Νοέμβρη καί ἀπό τήν ἄλλη νά διαστρεβλώσει τό περιεχόμενο τῶν ἀγώνων τοῦ Πολυτεχνείου, νά τούς καπηλευτεῖ, νά τούς ἐνσωματώσει στήν ἐκλογική μανούβρα, σάν οἱ ἀγωνιστές τοῦ Πολυτεχνείου νάχυσαν τό αἷμα τους γιά τίς ψευτοεκλογές καί γιά τή δεξιά.

Ὅμως τό Φ.Κ. παρόλο πού ἔχει νά ἀντιπαλαίψει τή συμβιβαστική γραμμή μέσα στούς κόλπους του δέν θά ἀφήσει τόν Καραμανλῆ νά μαγειρεύει τίς λύσεις του. Θά κάνει κινητοποίηση γιά τό Πολυτεχνεῖο πρίν τίς ἐκλογές.

Κι' αὐτή θά πρέπει νά ἀποτελέσει ἀπαρχή γιά νέους ἀγῶνες στά πλαίσια πού χάραξε ἡ λαϊκή ἐξέγερση τοῦ Νοέμβρη, μέχρι ὁ λαός νά πάρει πραγματικά στά χέρια του τήν ἐξουσία.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ

Ἡ Συνέλευση τῶν ἐργατῶν τοῦ Πολυτεχνείου διακηρύχτει: Ὁ χαρακτήρας τοῦ σημερινοῦ ἀγώνα, πού ξεκινώντας ἀπό τούς φοιτητές ἀγκαλιάζει τώρα ὅλο τό λαό. Εἶναι ἰάγώνας, τόσο ἐνάντια στή ἀπρατιωτική δικτατορία, ὅσο καί στά ξένα καί ντόπια μονοπώλια πού τή γέννησαν καί τή στηρίζουν. Εἶναι ἀγώνας γιά τό πέρασμα τῆς ἐξουσίας στόν ἐργαζόμενο λαό καί ὄχι στούς δημαγωγούς, πού ἐπί δεκάδες χρόνια τόν καπηλεύονταν, μέ τά γενικά περί «Δημοκρατίας» συνθήματά τους.

Θεωρώντας τό καταληφθέν ἀπό τούς φοιτητές καί ἐργαζόμενους Πολυτεχνεῖο σάν τήν πραγματικά βάση τοῦ ἀγώνα μας αὐτή τή στιγμή, προτείνουμε τήν διατήρηση τῆς κατάληψής του καί ταυτόχρονα τήν δημιουργία μικτῶν ἐπιτροπῶν, φοιτητῶν - ἐργατικῶν, γιά νά μεταφέρουν τό μήνυμα τοῦ ἀγώνα στούς χώρους συγκέντρωσης τῶν οἰκοδόμων, στά ἐργοστάσια, στή σημερινή συγκέντρωση τῶν Μεγαριτῶν.

Οἱ μικτές φοιτητικές - ἐργατικές ἐπιτροπές πρέπει νά προπαγανδίζουν τό σύνθημα τῆς δημιουργίας ἐπιτροπῶν στούς τόπους δουλείας μέ σκοπό τή δημιουργία προϋποθέσεων γιά τό κατέβασμα τῶν ἐργαζομένων σέ οἰκονομική καί πολιτική ἀπεργία.

ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ, 17 ΝΟΕΜΒΡΗ 1973

Κάτω ἡ Χούντα. Ἔξω οἱ Ἀμερικάνοι.

Ἐργοστασιακές ἐπιτροπές. Ὁ λαός στούς δρόμους.

Ἐργάτες - Ἀγρότες - Φοιτητές, ἑνιαῖο μέτωπο δράσης.

Πολυτεχνεῖο 16.11.1973

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΕΣ ΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

Σᾶς μιλοῦν οἱ μαθητές πού εἶναι μέσα στό Πολυτεχνεῖο. Αὐτή τή στιγμή ὑπάρχει ἕνας σημαντικός ἀριθμός μαθητῶν ἐδῶ μέσα ἀπό διάφορα γυμνάσια τῆς Ἀθήνας πού διαδηλώνουν μαζί μέ τ' ἀδέρφια τους, τούς ἐργάτες καί τούς φοιτητές τίς ἀπόψεις τους γιά ὅτι μᾶς ἀφορᾶ.

Ἐλευθερία στό Λαό.

Ἔξω ὁ φασισμός ἀπό τήν Ἑλλάδα.

Ψωμί — Παιδεία — Ἐλευθερία.

Ὅσοι μαθητές κυκλοφορεῖτε αὐτή τή στιγμή στή γύρω ἀπό τό Πολυτεχνεῖο περιοχή ἀλλά καί σ' ὅλη τήν Ἀθήνα ἑνωθῆτε μαζί μας καί ἀφῆστε γιά σήμερα ὅλοι τά σχολεῖα σας καί ἐλᾶτε νά προσφέρουμε ὅ,τι μποροῦμε γιά τόν ἀγώνα πού κάνουμε ἀπό προχτές — χθές καί σήμερα, (ὥπσου νά) * ὅλοι οἱ Ἕλληνες, ὥπσου νά φτάσουμε στήν τελική νίκη. Ἐλᾶτε.

Ὅλοι ἑνωμένοι.

Γενική ἀποχή ἀπό τά Γυμνάσια.

Ὅλοι οἱ μαθητές τῆς Ἀθήνας μαζί μέ τό Λαό.

ΠΡΟΣΟΧΗ — ΠΡΟΣΟΧΗ!!!

«ΑΓΩΝ ΣΤΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ»
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
Ὑπεύθυνος συμφώνως τῷ Νόμῳ
ΚΩΣΤΑΣ ΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΣ
Δαίγάνη 15 - Δραπετσώνα Πειραιεύς
Τεχνικός Διευθυντής:
ΤΟΛΗΣ ΜΑΡΔΑΣ
Γερονίου 7 - Ἀθῆναι
ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ:
Ἐτήσια ..... Δρχ. 240
Ἑξάμηνη .... » 120
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ:
(κοινό ταχυδρομείο)
Ἐτήσια ..... » 480
Ἑξάμηνη ..... » 240

Οἱ ἐργατικὲς κινητοποιήσεις σπάζουν τὸ «ἤπιο» ἐκλογικὸ κλίμα

ΚΑΘΩΣ πλησιάζει ἡ ἡμέρα τῶν ἐκλογῶν, ἡ ἐκστρατεία γιὰ τὴν παραπλάνηση καὶ τὸν ἐκβιασμὸ τῆς λαϊκῆς θέλησης παίρνει ὁλοένα καὶ μεγαλύτερες διαστάσεις.

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ Καραμανλῆ μέσα στὴν προσπάθειά της νὰ ἐξασφαλίσει τὴν ἐπιβολή τοῦ ἐκλογικοῦ πραξικοπήματος καὶ τὴ σταθεροποίηση τοῦ κράτους τῆς δεξιᾶς, πασχίζει νὰ σταματήσει ἢ νὰ ἀποτρέψει κάθε κινητοποίηση τῶν ἐργαζομένων. Μὲ ἀόριστες ὑποσχέσεις πώς ὅλα θὰ λυθοῦν με τὰ τίς ἐκλογές, χρησιμοποιώντας τούς διορισμένους στὰ συνδικάτα γιὰ τόν ἀποπροσανατολισμό τῆς πάλης τῶν ἐργαζομένων προσπαθεῖ νὰ ἐξασφαλίσει τό κατάλληλο κλῖμα γιὰ τὴν προώθηση τῶν ἀντιλαϊκῶν σχεδίων.

ΟΜΩΣ ἡ ἀγωνιστική διάθεση τοῦ ἐργαζόμενου λαοῦ δὲν λυγίζει μὲ τέτοιου εἴδους τεχνάσματα.

Κάθε μέρα πού περνάει ὅλο καί περισσότεροι ἐργαζόμενοι κινητοποιοῦνται γιὰ νὰ διεκδικήσουν μαχητικά τὰ δικαιώματά τους. Δὲν ξεγελιοῦνται ἀπό τίς αὐτοπάτες πού σπέρνονται ἀπ' ὅλα τά πολιτικά κόμματα πού τούς καλοῦν νὰ «κάτσουν φρόνιμα» ὥς τίς ἐκλογὲς καί νὰ ἐναποθέσουν τίς ἐλπίδες τους στό ἐκλογικό ἀποτέλεσμα.

ΚΑΘΕ μέρα πού περνάει ὅλο καί περισσότεροι ἐργαζόμενοι νοιώθουν στό πετσί τους τί σημαίνει κράτος τῆς δεξιᾶς, κράτος τῶν ξένων καί ντόπιων μονοπωλίων. Τὰ καθημερινά προβλήματα τοῦ ἐργάτη καί τοῦ ἀγρότη δὲν ἔχουν πάρει καμμιά ἀναβολή γιὰ τίς ἐκλογές.

Σήμερα, μὲ στόχο τὴν ἀνατροπή τοῦ ἐκλογικοῦ πραξικοπήματος καί τὴν ἀπόκρουση τῆς σταθεροποίησης τοῦ κράτους τῆς δεξιᾶς, κάθε λαϊκή κινητοποίηση ἔχει ξεχωριστὴ πολιτική σημασία γιατί ξεσκεπάζει τίς ψεύτικες ὑποσχέσεις τοῦ Καραμανλῆ, σπάει τίς αὐταπάτες καί τό κλῖμα «ἠρεμίας» καί δείχνει ποιός εἶναι ὁ δρόμος γιὰ τὴν κατάχτηση τῶν δικαιωμάτων τῶν ἐργαζομένων. Γιατί χτυπάει τό κράτος τῆς δεξιᾶς ἐκεῖ πού τό πονάει περισσότερο, στούς τόπους δουλειᾶς. Τὸ δρόμο αὐτό δείξανε οἱ ἀγωνιστὲς τῆς Νάσισταλ Κάν, τῆς Ζῆμενς καί τῆς Χάνομαγκ, τό δείχνουν ὅλοι οἱ ἐργαζόμενοι. Οἱ ἀγωνιστικὲς κινητοποιήσεις φούντωσαν ἰδιαίτερα τίς τελευταῖες μέρες.

ΑΠΕΡΓΙΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΥΣ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΕΣ

Δύο χιλιάδες ἐργαζόμενοι στίς ἀμερικάνικες βάσεις κατεβαίνουν σὲ ἀπεργία. Ἀντιστέκονται στὴν ἐκμετάλλευση, τὴν καταπίεση, στὶς συνθῆκες ἱμπεριαλιστικῆς ἐξάρτησης. Ἀγωνίζονται ἐνάντια στίς αὐθαίρετες ἀπολύσεις, γιὰ τό δικαίωμά τους νὰ συνδικαλίζονται ἐλεύθερα, γιὰ τό δικαίωμά τους νὰ ἀρνοῦνται τὸν καθημερινό τους ἐξευτελισμό καί τή σωβινιστική προπαγάνδα τῶν Ἀμερικάνων ἱμπεριαλιστῶν.

ΟΙ ΤΕΧΝΙΚΟΙ ΤΗΣ ΖΗΜΕΝΣ ΝΙΚΗΣΑΝ

Μετὰ ἀπό σχεδόν ἕνα εἰκοσαήμερο ἀπεργιακοῦ ἀγώνα, οἱ τεχνικοί τῆς ΖΗΜΕΝΣ στή Θεσσαλονίκη, ὑποχρέωσαν τούς ἐργοδότες νὰ δεχτοῦν ὅλα τὰ αἰτήματά τους.

Σημαντικό ρόλο — ὅπως οἱ ἴδιοι οἱ ἐργάτες τόνισαν στήν ἀνακοίνωσή τους — γιὰ τὴν εὐόδωση τοῦ ἀγώνα τους ἔπαιξε ἡ συμπαράσταση τῶν ἄλλων ἐργατῶν καί τῶν φοιτητῶν.

Μὲ τὴν ἐργατική νίκη τῆς ΖΗΜΕΝΣ ἀποδείχτηκε πώς ὅταν ἡ διεκδίκηση τῶν αἰτημάτων τῶν ἐργατῶν γίνεται ἐνεργητικά κι ἀνυποχώρητα, πετυχαίνεται ὁ ἀντικειμενικός στόχος.

ΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ ΤΗΣ ΧΑΝΟΜΑΓΚ ΑΝΤΙΔΡΟΥΝ ΣΤΙΣ ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ

Στὴν βιομηχανία «ΧΑΝΟΜΑΓΚ», ἐπιχειρήθηκε ἀπόλυση ἐργατῶν καί μάλιστα συνδικαλιστῶν. Οἱ ἐργάτες ἀντιμετώπισαν μὲ ἐπιτυχία τὴν ἐπίθεση τοῦ ἐργοδότη. Ὀργάνωσαν ἀγώνα συμπαράστασης γιὰ τούς συναδέλφους τους καί κατέβηκαν σὲ ἀπεργία. Ἡ ἀγωνιστική στάση τῶν ἐργατῶν τῆς «ΧΑΝΟΜΑΓΚ» ἔφερε γρήγορα ἀποτελέσματα. Ὁ ἐργοδότης ἀναγκάστηκε νὰ ἀκυρώσῃ τίς ἀπολύσεις τῶν ἀγωνιστῶν - συνδικαλιστῶν. Οἱ ἐργάτες ἑνωμένοι στόν ἀγώνα, νίκησαν γιὰ μιὰ ἀκόμα φορά.

ΑΝΑΒΡΑΣΜΟΣ ΣΤΟΥΣ ΚΑΠΝΟΠΑΡΑΓΩΓΟΥΣ

Οἱ καπνοπαραγωγοί βρίσκονται σὲ ἀναβρασμό γιὰ τό ζωτικό θέμα τῆς καταλήστευσής τους ἀπ' τούς καπνοβιομήχανους.

Πρίν λίγο καιρό, οἱ καπνοβιομήχανοι ἀγόραζαν τὰ παραπάνω ἀπ' τὴν προγραμματισμένη ποσότητα, πληρώνοντας μόνο τό 20% τῆς ἀξίας της, σύμφωνα μὲ χουντικούς νόμους.

Μὲ τὴν πάλη τῶν καπνοπαραγωγῶν σήμερα τούς πληρώνουν τό 70%, ἐνῶ φυσικά τό ὑπόλοιπο 30% γίνεται ὑπερκέρδος τῶν βιομηχάνων.

Οἱ καπνοπαραγωγοί ἀγωνίζονται νὰ πληρώνονται τὰ προϊόντα τους στό σύνολό τους, στὴν κανονική τιμή, πού ἤδη, εἶναι τόσο χαμηλή, πού ἴσα - ἴσα τούς ἐπιτρέπει νὰ ἐπιβιώνουν.

ΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ ΤΗΣ Δ.Ε.Η. ΔΕΝ ΥΠΟΧΩΡΟΥΝ

Τὸ προσωπικό τῆς Δ.Ε.Η. στὴν Ἀθήνα καί Πειραιᾶ ἀντιμετωπίζει προβλήματα σὲ σχέση μὲ τὴν κατάργηση τῶν χουντικῶν Α.Ν. καί Ν.Δ., πού καταπιέζουν τό προσωπικό τῆς ἐπιχείρησης καί τήν ἀναθεώρηση τοῦ ἀντιδραστικοῦ σχέδιου κανονισμοῦ Προσωπικοῦ. Οἱ ὑπάλληλοι τῆς ΔΕΗ θὰ προχωρήσουν σὲ ἀπεργία ἂν δὲν ἐπιλυθοῦν τά αἰτήματά τους.

Ἀλλά οἱ ἀγωνιστικὲς κινητοποιήσεις τῶν ἐργαζομένων δὲν σταματοῦν ἐδῶ. Κάθε μέρα καινούργιοι ἀγῶνες ἀρχίζουν. Οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι, οἱ ἐκπαιδευτικοί, οἱ ὑπάλληλοι τραπεζῶν, τό προσωπικό σιδηροδρόμων, οἱ ἐργάτες ΙΖΟΛΑ, οἱ πωλητὲς Ι.Τ.Τ. καί ἄλλοι καί ἄλλοι μπαίνουν σὲ διαδικασίες ἀνυποχώρητων διεκδικήσεων. Ἀντιμετωπίζουν πιέσεις, ἀποπροσανατολιστικὲς παρεμβάσεις, ἀπειλές, ἀπαγορεύσεις. Ἡ κυβέρνηση φοβᾶται τούς ἀγῶνες τῶν ἐργαζομένων. Ὑπόσχεται πώς θὰ ψροντίσει γιὰ ὅλα μετά τίς ἐκλογές... Ὅμως οἱ ἐργαζόμενοι δὲν περιμένουν.

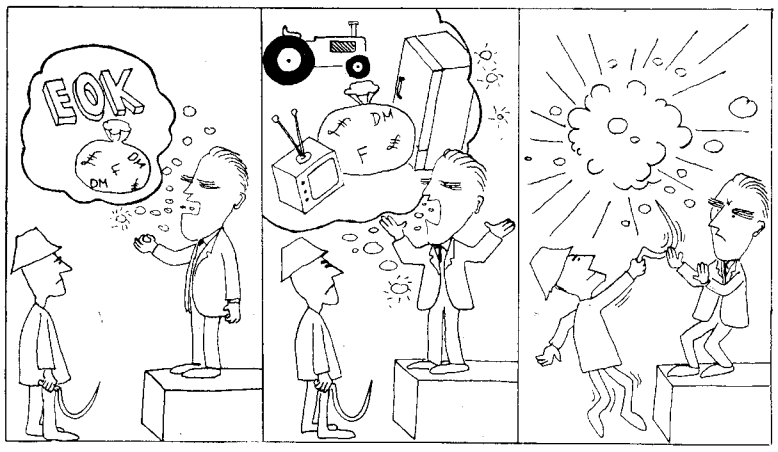

Ἡ δημαγωγία δὲν περνάει

Ο ΛΑΟΣ ΤΟΥ ΒΙΕΤΝΑΜ ΠΡΟΧΩΡΑΕΙ ΚΑΙ ΘΑ ΝΙΚΗΣΕΙ

ΤΗΝ ΠΕΡΑΣΜΕΝΗ Πέμπτη 31.10.74, ὁ λαὸς τῆς Σαϊγκόν ξεσηκώθηκε κι ἀγωνίστηκε ἐνάντια στὴν κυβέρνηση Θιέου καί τ' ἀφεντικά του, τούς Ἀμερικάνους.

Ἀπό τό βράδυ τῆς Τετάρτης πρὸς Πέμπτη ἀρχίζουν νὰ συγκροτοῦνται διαδηλώσεις μὲ κύριο αἴτημα τήν ἐλευθερία τοῦ Τύπου καί γενικότερα τὸ δικαίωμα στὴν ἐλεύθερη πολιτική ἔκφραση, στόχοι πού γοργὰ παίρνουν ξεκάθαρο ἀντικυβερνητικὸ χαρακτήρα. Ἡ ἀστυνομία χτυπᾶ καί προσπαθεῖ νὰ ἐμποδίσει τούς διαδηλωτὲς νὰ φτάσουν στὸ κέντρο τῆς πόλης.

Οἱ διαδηλωτὲς δὲ λυγίζουν. Ἐνῶ ἡ ἀστυνομία ἀρχίζει νὰ στήνει ὁδοφράγματα σὲ 150 σημεῖα τῆς πόλης, σ' ὅλους τούς δρόμους πού ὁδηγοῦν στό κέντρο τῆς Σαϊγκόν.

Τίς πρωΐνὲς ὧρες τῆς Πέμπτης ἡ συμμετοχὴ τοῦ λαοῦ στὶς διαδηλώσεις μεγαλώνει ὁλόενα καί παίρνει διαστάσεις λαϊκῆς ἐξέγερσης. Ἡ ἀστυνομία ἀνοίγει μιὰ ἄγρια ἐπίθεση γιὰ νὰ διαλύσει τίς διαδηλώσεις. Ὁ λαὸς δίνει τὴν ἀγωνιστική ἀπάντησή του. Χιλιάδες διαδηλωτὲς συντάσσονται καί περνᾶνε στὴν ἀντεπίθεση. Ἀκολουθοῦν σκληρὲς κι αἱματηρὲς συγκρούσεις. Ἡ θηριωδία τῆς ἀστυνομίας, ἡ κινητοποίηση ὁλόκληρου τοῦ δολοφονικοῦ μηχανισμοῦ κατορθώνει νὰ φράξει προσωρινὰ τό δρόμο στό λαϊκό ξεσηκωμό, νὰ δίσει μιὰ ἀνάσα στὸ τυραννικό καθεστώς Θιέου.

★

Η ΕΞΕΓΕΡΣΗ αὐτὴ φέρνει τό Βιετνάμ ξανά στό προσκήνιο τῆς πολιτικῆς ἐπικαιρότητος, ἀπ' ὅπου εἶχε σκόπιμα ἀποσυρθεῖ ἀπό τόν ἀστικό τύπο, στὴν προσπάθεια νὰ δημιουργηθεῖ κάποιο «κλῖμα ἐμπιστοσύνης», νὰ καλλιεργηθεῖ ἡ αὐταπάτη πώς τὰ προβλήματα θὰ λυθοῦν ἀπό τίς διαπραγματεύσεις στὸ Παρίσι.

Ἡ ἐξέγερση ξεσκεπάζει τό πραγματικό περιεχόμενο τῆς «εἰρήνης» τοῦ Κίσσινγκερ. Πάνε δυό χρόνια ἀπό τὴν περιβόητη καί χιλιοδιαφημισμένη αὐτή «εἰρήνη», καί τά προβλήματα τοῦ λαοῦ πού ζεῖ στίς περιοχὲς πού δὲν ἔχουν ἀκόμα ἀπελευθερωθεῖ ἀπό τό λαϊκό στρατό παραμένουν ἄλυτα. Πάνε δυό χρόνια καί ἡ πάλη τοῦ λαοῦ καί τοῦ λαϊκοῦ στρατοῦ δὲ σταμάτησε.

Ὁ Κίσσινγκερ ἔλπιζε νὰ χρησιμοποιήσει τὴν «εἰρήνη» γιὰ νὰ βρεῖ καιρό νὰ στεθεροποιήσει τή θέση τῶν Ἀμερικάνων ἱμπεριαλιστῶν μετὰ τὴν ἥττα τῆς ἔνοιξης τοῦ '72, νὰ δημιουργήσει προϋποθέσεις γιὰ τὴν ἐπιβίωση τῆς κυβέρνησης - ἀνδρείκελο τοῦ Θιέου.

Στὴν πάλη τοῦ λαοῦ καί τοῦ Λαϊκοῦ στρατοῦ ἐνάντια σ' αὐτά τά σχέδια, οἱ διαδηλώσεις τῆς περασμένης Πέμπτης σημειώνουν ἕνα καινούργιο βῆμα. Σημειώνουν τὴν ἐμφάνιση ἑνός σημαντικοῦ παράγοντα στὴν ἀντιμπεριαλιστική πάλη τοῦ λαοῦ τοῦ Βιετνάμ: τοῦ μαζικοῦ πολιτικοῦ ἀγώνα μέσα στὴν ἴδια τή Σαϊγκόν.

ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ τῆς περασμένης ἑβδομάδας ἐντείνουν τὴν κρίση τῆς κυβέρνησης Θιέου, ὅπου μέχρι τώρα ἔχει ἀποκλειστικὰ στηριχτεῖ ἡ πολιτική τῶν Ἀμερικάνων ἱμπεριαλιστῶν.

Μὲ τούς ἀγῶνες ἐνάντια στὴν τρομοκρατία, τόν Θιέου, τούς Ἀμερικάνους, τὰ σημάδια ἀποσύνθεσης τῆς κυβέρνησης - ἀνδρείκελο ἐντείνονται καί παράλληλα οἱ Ἀμερικάνοι μαγειρεύουν «διάδοχες λύσεις».

Ὑπουργοί παραιτοῦνται, στρατηγοί ἀπολύονται, γερουσιαστὲς διαμαρτύρονται. Οἱ Ἀμερικάνοι ψάχνουν γιὰ πιό «φιλελεύθερους» ὑπηρέτες, προβάλλουν ἰδιαίτερα κάποιον Τράν Κουόκ Μπούν, δῆθεν «καταξιωμένο συνδικαλιστή», μὲ δεσμούς μὲ τή μαφία καί τά βρώμικα ψευτοεργατικά συνδικάτα τῆς Ἀμερικῆς.

Ὅμως τό λαϊκό κίνημα στό Βιετνάμ δὲν πρόκειται νὰ ξεγελαστεῖ ἀπό τήν ὅποια ἀμερικανόπνευστη «φιλελευθεροποίηση».

Ὁ λαός τοῦ Βιετνάμ, στηριγμένος πρῶτα καί κύρια στίς δικές του ἀστείρευτες δυνάμεις, στό λαϊκό στρατό, στὴν πάλη καί τήν καθοδήγηση τῆς κομμουνιστικῆς του πρωτοπορείας (Λαϊκό Ἐπαναστατικό Κόμμα Ν. Βιετνάμ — Κόμμα Ἐργασίας Β. Βιετνάμ), θὰ προχωρήσει. Θὰ γκρεμίσει τὴν ἀμερικανόδουλη κυβέρνηση καί κάθε καινούργιο προσωπεῖο. Θὰ συντρίψει τόν ἀμερικάνικο ἱμπεριαλισμό. Θὰ νικήσει.

Η ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΗΣ ΤΗΣ 16.11.1973

«Οἱ φοιτητὲς ἀπ' ὅλες τὶς σχολές, στὴ διάρκεια τοῦ φοιτητικοῦ κινήματος συνειδητοποιήσαμε, πὼς τὰ προβλήματά μας, σχετικὰ μὲ τὸν ἐκδημοκρατισμὸ τῆς παιδείας καὶ τὴν λειτουργία τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ συστήματος, δὲν λύνονται χωρὶς τὴν ἀλλαγὴ τῆς συγκεκριμένης πολιτικῆς κατάστασης.

Ἀρχίζοντας ἔτσι πολιτικὸ ἀγώνα οἱ φοιτητὲς καὶ οἱ Ἕλληνες ἐργαζόμενοι ποὺ κλείστηκαν στὸ Πολυτεχνεῖο ξεκαθαρίζουν τὶς θέσεις τους καὶ καλοῦν τὸν Ἑλληνικὸ λαὸ νὰ συσπειρωθῆ γύρω τους καὶ νὰ ἀγωνισθῆ μαζί τους, ὥς τὴν τελικὴ νίκη:

1. Πρωταρχικὴ προϋπόθεση γιὰ τὴν ἐπίλυση ὅλων τῶν λαϊκῶν προβλημάτων θεωροῦμε τὴν ἄμεση πτώση τοῦ τυραννικοῦ καθεστῶτος τῆς χούντας καὶ τὴν παράλληλη ἐγκαθίδρυση τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας.

2. Ἡ ἐγκαθίδρυση τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας συνδέεται ἀναπόσπαστα μὲ τὴν Ἐθνικὴ Ἀνεξαρτησία ἀπὸ τὰ ξένα συμφέροντα ποὺ χρόνια στήριζαν τὴν τυραννία στὴν χώρα μας.

Ἡ πλατειὰ κινητοποίηση τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ καὶ ἡ ἐκδήλωση συμπαράστασης ἀπ' ὅλες τὶς γωνιὲς τῆς Ἑλλάδας εἶναι ἡ καλύτερη ἀπαίτηση σὲ ὅσους ἐπιχείρησαν νὰ μᾶς δυσφημήσουν.

Ἑλληνικὲ λαέ, ὁ ἀγώνας γύρω ἀπὸ τὴ λαϊκὴ κυριαρχία καὶ τὴν ἐθνικὴ ἀνεξαρτησία σήμερα συνίσταται τὶς ἄμεσες μαζικὲς διεκδικήσεις γιὰ τὰ οἰκονομικὰ ἐπαγγελματικὰ καὶ κοινωνικὰ σου προβλήματα, μὲ ἀπεργιακοὺς ἀγῶνες, μὲ μαζικὲς κινητοποιήσεις, μὲ συλλαλητήρια, μὲ προοπτικὴ τὴν γενικὴ ἀπεργία γιὰ τὴν ἀνατροπὴ τῆς δικτατορίας.

Ἡ παρουσία μας ἐδῶ ἀποτελεῖ κέντρο συσπείρωσης, κινητοποίησης καὶ μαζικοποίησης τοῦ λαϊκοῦ ἀγώνα.

"Ολοι ἑνωμένοι στὸν ἀγώνα γιὰ τὴ δημοκρατία καὶ τὴν ἐθνικὴ ἀνεξαρτησία.

Η ΑΠΕΡΓΙΑ ΤΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΤΗΣ ΙΟΝΙΚΗΣ

Πήραμε συνέντευξη ἀπὸ ἕνα ὑπάλληλο τῆς Ἰονικῆς ποὺ μᾶς εἶπε τὰ παρακάτω:

ΕΡ.: "Οπως ἔγραψαν οἱ ἐφημερίδες, ἡ ἀπεργία σας πέτυχε ὀχεδὸν 100%. Ποιὰ ἤταν συγκεκριμένα τὰ αἰτήματά σας καί ποιό τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῆς τῆς κινητοποίησης;

ΑΠ.: Ἡ ἀπεργία ἔγινε, γιὰ νὰ πετύχουμε τὴν πλήρη μισθολογικὴ ἐξομοίωσή μας μὲ τοὺς ὑπάλληλους τῆς Ἐθνικῆς Τράπεζας, γιὰ νὰ πάψουμε νἆμαστε ὑπάλληλοι δεύτερης κατηγορίας. Ἡ ἐξομοίωση εἶναι ἀπ' τὰ πιὸ βασικὰ αἰτήματά μας ἀπὸ παλιά.

Πρὶν καιρό, ὁ Ἀνδρεάδης, ἔβγαλε μιὰ ἐγκύκλιο ποὺ ἔλεγε πὼς δέχεται αὐτὸ τὸ αἴτημα κι' ἄρχισε νὰ φτιάχνεται ὁ καινούργιος ὀργανισμὸς τοῦ προσωπικοῦ. "Οταν δημοσιέφτηκε ὅμως καταλάβαμε γιατὶ ὁ ἐργοδότης εἶχε δεχτεῖ δῆθεν μεγαλόψυχος.

Γιατί, μὲ τὴν ἐξομοίωση, πετύχαινε νὰ γλυτώσει τὸ ἐφ' ἅπαξ ποὺ δίνει ἡ Τράπεζα καὶ νὰ ρίξει ὅλα τὰ βάρη στὸ Ταμεῖο Συντάξεως τῶν Ὑπαλλήλων.

"Υστερα, δὲν προβλέπει αὐτόματη ἐξομοίωση, ἀλλὰ ὅτι θὰ ἀρχίσουμε ἀπὸ τώρα καὶ σὲ τέσσερα χρόνια, οἱ μισθοί μας θἄχουνε φτάσε ἰτοὺς σημερινούς τῆς Ἐθνικῆς.

Μπροστὰ σὲ τέτοια κοροϊδία ὁ σύλλογός μας (ἂν καὶ ἔχουμε τοὺς ἴδιους «ἐκλεγμένους» ποὺ εἶχαμε καὶ στὴν 7ετία) ἀρνήθηκε νὰ ὑπογράψει καὶ ἡ Γενική μας Συνέλευση ἀποφάσισε νὰ ἀπεργήσουμε μὲ ἀποτέλεσμα 100% σχεδὸν συμμετοχὴ στὴν ἀπεργία.

ΕΡ.: Καί τὶ ἀποτέλεσμα φέρατε;

ΑΠ.: Μέχρι τώρα, δὲν ἔχει τίποτα ξεκαθαρίσει. Φῆμες κυκλοφοροῦν γιὰ ἐπαφὲς μὲ Διοίκηση καὶ Ὑπουργεῖο. Πάντως τίποτα τὸ θετικὸ μέχρι σήμερα.

ΕΡ.: Δηλαδὴ προβλέπεται συνέχιση τοῦ ἀγώνα;

ΑΠ.: Ἐδῶ συμβαίνει κάτι περίεργο. "Ολο τὸ προσωπικὸ εἶναι ἕτοιμο γιὰ ἀπεργία διαρκείας. "Ομως, μετὰ τὶς ἐπαφὲς τοῦ Δ. Σ. τοῦ συλλόγου μὲ τὸ Ὑπουργεῖο Ἐργασίας καὶ μὲ ἄλλους παράγοντες τῆς κυβέρνησης βγῆκε μιὰ ἀνακοίνωση τοῦ συλλόγου ποὺ λέει πὼς ἀπεργία θὰ κάνουμε μετὰ τὶς ἐκλογὲς (!!!) γιατὶ τοὺς εἶπε ὁ Ὑπουργὸς πὼς ἡ σημερινὴ κυβέρνηση εἶναι ὑπηρεσιακὴ καὶ δὲν μπορεῖ νὰ κάνει τίποτα, πὼς τώρα πᾶμε γιὰ ἐκλογὲς καὶ δὲν πρέπει νἄχουμε ἀναταραχή.

ΕΡ.: Πῶς κρίνετε αὐτὴ τὴν ἀπόφαση;

ΑΠ.: Φυσικὰ βλέπω πὼς παίζει τὸ παιχνίδι τῆς κυβέρνησης τοῦ Καραμανλῆ ποὺ προσπαθεῖ, νὰ πείσει τοὺς ἐργαζόμενους ὅτι ὅλα τους τὰ προβλήματα θὰ λυθοῦν μετὰ τὶς ἐκλογὲς γιὰ νὰ μὴν κινητοποιοῦνται καί τοῦ χαλάσουν τὰ σχέδια.

ΕΡ.: Ποιὰ σχέδια δηλαδή;

ΑΠ.: Θέλει καὶ ρώτημα; Μιὰ νέα ὀκταετία. Τοὺς μηχανισμοὺς τῆς χούντας τοὺς διατηρεῖ, τὴν τρομοκρατία τὴ συνεχίζει ἰδίως στὴν ὕπαιθρο.

ΕΡ.: Πιστεύετε πὼς πρέπει νὰ συνεχιστεῖ τώρα ὁ ἀγώνας;

ΑΠ.: Φυσικά. Τώρα ποὺ τὸ ἀγωνιστικὸ φρόνημα τῶν ὑπαλλήλων εἶναι ψηλά, πρέπει νὰ προχωρήσουμε σ' ἀπεργία διαρκείας μέχρι νὰ ὑποχωρήσει ὁ Ἀνδρεάδης.

ΕΡ.: Τί γίνεται μὲ τὶς ἄλλες Τράπεζες τοῦ Ἀνδρεάδη;

ΑΠ.: Στὴν Ἐμπορικὴ ὁ κουντικὸς σύλλογος ἀντιδρᾶ στὴν ἀπεργία, ἀλλὰ πιστεύω ὅτι ἡ Γενικὴ Συνέλευση θ' ἀποφασίσει νὰ προχωρήσουμε ὅλοι μαζί.

ΕΡ.: Δηλαδὴ πιστεύετε ὅτι καὶ οἱ δυὸ σύλλογοι δὲν ἐξυπηρετοῦν τὰ συμφέροντά σας;

ΑΠ.: "Οχι. Γιατὶ μιὰ προειδοποιητικὴ ἀπεργία χωρὶς ἄμεση συνέχιση, μᾶλλον καταντάει ἄχρηστη τελικά.

Γιὰ μένα αὐτὸ ποὺ φημολογεῖται, δηλαδή, ὅτι σὲ μιὰ ἐπαφὴ τοῦ συλλόγου μὲ τὸν κ. Ράλλη τοὺς εἶπε «μὴ χτυπᾶτε τὸ κεφάλαιο γιατὶ ἡ χούντα τὸ ἐξασθένισε πολύ» αὐτὸ κάνουμε σήμερα. Ἀντίθετα, ὁ σωστὸς δρόμος γιὰ νὰ χτυπήσουμε καὶ τὴ χούντα, εἶναι νὰ μὴ λυπηθοῦμε κι' αὐτοὺς ποὺ τὴ στηρίξανε. Δηλαδὴ τοὺς Ὠνάσηδες, Νιάρχους καὶ Ἀνδρεάδηδες.

Πρέπει λοιπὸν νὰ προχωρήσουμε. Γιατί χωρὶς ἀγώνα, ὅ,τι κι' ἂν μᾶς δώσει ἡ Διοίκηση, θἆναι κανένα κόκκαλο νὰ ἡσυχάσουμε

Ἐπιστράτευση καὶ «παραγωγὴ» ξεζουμίζουν τὶς ἐργάτριες στὴν «Τριούμφ»

Ἡ ἑταιρία «Τρίουμφ» εἶναι γερμανικὴ καί παράγει γυναικεῖα ἐσώρουχα. Βασικὴ μονάδα ἔχει στὸν Περισσὸ καὶ λειτουργεῖ ἐδῶ καὶ 11 χρόνια. Ἔχει παράρτημα στὸ Ν. Ἡράκλειο, ὅπου καὶ πήγαμε γιὰ νὰ συζητήσουμε μὲ τὶς ἐργάτριες.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Πόσοι ἐργάτες καὶ τὶ κατηγορίας ἀπασχολοῦνται στὸ ἐργοστάσιο;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Εἶναι κυρίως ἐργάτριες γύρω στὶς 600, ἐργάτες δὲν ἔχει. Οἱ διευθυντὲς εἶναι Γερμανοί, τὸ ἀνώτερο διοικητικὸ προσωπικὸ πάλι Γερμανοί, κατώτερο τεχνικὸ προσωπικὸ εἶναι καμμιὰ τριανταριὰ Ἕλληνες.

ΕΡ.: Τί ἡλικίας εἶναι οἱ ἐργάτριες;

ΑΠ.: Ἀπὸ 14 μέχρι 55.

ΕΡ.: Ὑπάρχουν εἰδικευμένες ἐργάτριες;

ΑΠ.: "Οχι. Μᾶς εἰδικεύουν ἕνα διάστημα κι' ἀπὸ κεῖ καί πέρα ἀνάλογα μὲ τὴ δουλειὰ ποὺ βγάζεις. Στὸ διάστημα ποὺ εἰδικεύεσαι παίρνεις κάτω ἀπ' τὸ κανονικὸ μεροκάματο.

Ε.: Ὑπάρχουν ἀρχιεργάτες καὶ ἐποπτάτες καὶ πῶς συμπεριφέρονται στὶς ἐργάτριες;

ΑΠ.: Ὑπάρχει σὲ κάθε τμῆμα προϊσταμένη. Δὲν κάθεται ἀπὸ πάνω μας, ἀλλὰ μᾶς δίνει νὰ βγάλουμε μιὰ ὡρισμένη δουλειὰ κι' ἀπὸ κεῖ καὶ πέρα ἔρχεται καὶ μᾶς ἐλέγχει τί βγάλαμε. "Αμα βρεῖ κανένα ἐλάττωμα μᾶς κάνει στὴν ἀρχὴ παρατηρήσεις καὶ μετὰ μᾶς διώχνουνε.

ΕΡ.: Ἡ δουλειὰ βασίζεται κυρίως σὲ μηχανὲς ἢ στς χέρι; Γενικὰ πῶς εἶναι ὁ ρυθμὸς δουλειᾶς;

ΑΠ.: Μόνο μὲ μηχανὲς γίνεται ἡ δουλειά. Ὁ ρυθμὸς δουλειᾶς εἶναι ἐκνευριστικός καί κυρίως ὅταν θέλεις νὰ πιάσεις παραπάνω ἀπὸ τὸ κανονικό («παραγωγή»). Καμμιὰ φορὰ σὲ πιάνει ζαλάδα γιὰ νὰ βγάλεις τὴ δουλειά.

ΕΡ.: Πόσες ὧρες δουλεύεις τὴν ἡμέρα καὶ πόσες τὴ βδομάδα;

ΑΠ.: Τὸ κανονικὸ εἶναι ὀχτάωρο. Ἀλλὰ μετὰ τὴν ἐπιστράτευση δουλεύουμε θωρο ὑποχρεωτικά. Μετὰ τὴν ἐπιστράτευση πῆραν τὶς περισσότερες ἀπὸ μᾶς καὶ μᾶς ἔστειλαν σ' ἕνα ἐργοστάσιο στρατιωτικῶν ρούχων στὴν Ἐλευσῖνα. Τὴν καθυστέρηση αὐτὴ πληρώνουμε ἐμεῖς τώρα μὲ τὴν ὑποχρεωτικὴ ὑπερωρία ποὺ δὲν ξέρουμε καὶ κατὰ πόσο ὑπολογίζεται. Οὔτε ξέρεις πῶς τὰ βγάζουν.

ΕΡ.: Πῶς πηγαίνεις στὴ δουλειά; μὲ τὰ πόδια ἢ μὲ λεωφορεῖο; Ποιὸς πληρώνει τὰ ναῦλα;

ΑΠ.: Πηγαίνουμε μὲ πούλμαν τῆς ἑταιρίας, ἀλλὰ πληρώνουμε ἐμεῖς τὰ εἰσιτήρια.

ΕΡ.: Πῶς καθορίζεται ἡ ὥρα εἰσόδου καὶ ἐξόδου ἀπὸ τὸ ἐργοστάσιο; Τί συμβαίνει ὅταν ἀργήσει κανείς;

ΑΠ.: Ἐξήμισυ τὸ πρωὶ πρέπει νὰ κάθεσαι στὴ μηχανή. Μπορεῖς νὰ ἀρχήσεις μέχρι καὶ δέκα λεπτὰ, ἀλλὰ ὄχι καὶ κάθε μέρα. "Αν ἀρχίσεις ἔστω καί δευτερόλεπτο παρακάτω κάνεις τὸ μεροκάματο. Καὶ ἂν τὸ κάνεις συνέχεια μπορεῖ νὰ σὲ διώξουν.

ΕΡ.: "Οταν μπαίνετε καὶ ὅταν βγαίνετε οἆς ψάχνουν;

ΑΠ.: Καμμιὰ φορὰ γίνεται ἔλεγχος ὅταν φεύγουμε μήπως καὶ κλέψουμε κανένα ἐσώρουχο. Πότε - πότε σοῦ λένε ὅτι σ' ἔπιασε τὸ «κόκκινο φῶς». Αὐτὸ θὰ πεῖ ὅτι πρέπει νὰ περάσεις ἀπὸ ἔλεγχο. Δηλαδὴ γιὰ νὰ καταλάβεις ἐδῶ δουλεύουμε μὲ παραγγελίες. "Οσα κομμάτια παραγγείλεις, ποὺ στὰ χρεώνουνε, πρέπει νὰ τὰ παραδώσεις ραμμένα.

ΕΡ.: Πόσες ἐλεύθερες μέρες ἔχετε;

ΑΠ.: Δουλεύουμε κανονικὰ ὀχτάωρο ἐκτὸς Κυριακῆς. Μετὰ τὴν ἐπιστράτευση μὲ τὸ ὑποχρεωτικὸ θωρο δουλεύουμε Τετάρτη καὶ Σάββατο ὀχτάωρο.

ΕΡ.: Πόσα διαλείμματα ἔχετε κατὰ τὴ διάρκεια τῆς δουλειᾶς; Πόση ὥρα διαρκεῖ τὸ καθένα;

ΑΠ.: Ὑπάρχει μιὰ μόνο βάρδια καὶ κάνουμε ἕνα διάλειμμα στὶς 10.30 π.μ. γιὰ ἕνα τέταρτο. Σταματᾶμε 5' πρὶν ἀπὸ τὸ διάλειμμα καὶ σκουπίζουμε τίς μηχανές. Μετὰ πηγαίνουμε στὸ μπάρ ἢ φέρνουμε ἀπὸ τὸ σπίτι.

ΕΡ.: Μπορεῖ νὰ κάνει κανεὶς ἀπὸ μόνος του ἕνα μικρὸ διάλειμμα χωρὶς νὰ πάρει ἄδεια;

ΑΠ.: Μπορεῖς νὰ κάνεις ὅποτε θέλεις, ἀλλὰ αὐτὸ εἶναι σὲ βάρος τῆς δουλειᾶς σου.

ΕΡ.: Ὑπῆρξαν τὰ τελευταῖα χρόνια περιπτώσεις ἀπολύσεων καὶ γιὰ ποιούς λόγους;

ΑΠ.: Ἔχουν ἀπολύσει ἀρκετὲς ἀπὸ μᾶς καὶ μάλιστα ἐπὶ χούντας, μὲ τὸ δικαιολογητικὸ ὅτι δὲ βγάζουν καλὴ δουλειά.

ΕΡ.: Πῶς πληρώνεστε, μὲ τὴν ὥρα, τὴν ἡμέρα, τὸ μῆνα ἢ μὲ τὸ κομμάτ